

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1993-1994

HANDELINGEN

44-45-46-47-48-49-50-51-52-53

VERGADERINGEN VAN JUNI 1994

ACTUELE INTERPELLATIES

ACTUELE VRAGEN

AMBTENARENSTATUUT

ANTWERPSE RING

BEGROTING

BELEIDSBRIEF LEEFBAAR WONEN

BENOEMING TWEEDE ONDERVOOZITI'ER

BIJZONDER DECREET HOUDENDE WIJZIGING ARGO-DECREET

DECREET FINANCIERING GEMEENTEN

DECREET MILIEUOVEREENKOMSTEN

DECREET PENSIOENEN BRTN

DECREET SUBSIDIEREGELING VERENIGINGEN AMATEURISTISCHE KUNST-
BEOEFENING

DECREET WIJZIGING DECREET BESTUURLIJK BELEID

DECRETEN RUIMTELIJKE ORDENING

HOBU-DECREET

INTERPELLATIES

MEERJARENPLAN BRTN

MESTACTIEPLAN

METAALBOUW VUYLSTEKE

RECLAMECAMPAGNE DEELTIJDSE ARBEID

REVISIONISME

WERKINGSBEGROTING VAN DE RAAD

Inhoud

Nr. 44 Woensdag 1 juni 1994

Berichten van verhindering, blz. 1769

Ontwerp van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1769

Voorstel van resolutie

Indiening en verwijzing, blz. 1769

Voorafbeelding door het Rekenhof

Indiening en verwijzing, blz. 1769

Adviezen van de Raad van State

Indiening en verwijzing, blz. 1769

Verslagen

Indiening, blz. 1770

Motie

Indiening, blz. 1770

Besluiten van de Vlaamse regering

Indiening en verwijzing, blz. 1770

Arresten van het Arbitragehof

Indiening, blz. 1770

Kennisgevingen van het Arbitragehof

Indiening, blz. 1770

Schriftelijke vragen (Regl. art. 76)

Indiening, blz. 1771

Onderzoek naar taalgroep en woonplaats

blz. 1771

Samenstelling van commissies

Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden, blz. 1771

Samenstelling van werkgroepen

Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden, blz. 1771

Ontwerp van decreet tot opheffing van sommige bepalingen van het decreet van 12 december 1990 betreffende het bestuurlijk beleid en van sommige bepalingen van het koninklijk besluit nr. 46 van 10 juni 1982 betreffende de cumulaties van beroepsactiviteiten in sommige openbare diensten en tot opheffing van wettelijke bepalingen inzake prioritaire aanwerving bij de diensten van de Vlaamse regering

– 534 (1993-1994) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1771

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1771

Beleidsbrief Leefbaar wonen in Vlaanderen, ingediend door de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting

– 479(1993-1994) – Nrs. 1 en 2

Debat, blz. 1773

Sprekers : de heer I. Verleyen, verslaggever, de heren J. Van Eetvelt, F. Van den Eynde, J. Devolder, J.

Caudron, R. Van Hooland, J. Timmermans, R. Landuyt, mevrouw M. Vogels, minister N. De Batselier
Motie van aanbeveling, blz. 1786

Ontwerp van decreet betreffende de milieubeleidsvereenkomsten

– 401 (1992-1993) – Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking, blz. 1786

Sprekers : de heer R. Landuyt, verslaggever, de heren H. Brouns, M. Capoen, L. Barbé, J. Timmermans, minister N. De Batselier

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1791

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1794

Bijlagen

Vragen om uitleg, blz. 1795

Nr. 45 Donderdag 2 juni 1994

Berichten van verhindering, blz. 1799

Motie van orde

Voorstel tot aanvulling van de agenda, blz. 1709

Actuele vragen (Regl. art. 77)

Actuele vraag van de heer J. De Mol tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het plaatsen van verkiezingsborden langs gewestwegen en de invloed op de verkeersveiligheid, blz. 1800

Actuele vraag van de heer F. Van den Eynde tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de rampzalige financiële toestand van Metaalbouw Vuylsteke

Actuele vraag van de heer D. Vanpoucke tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het dreigend verlies van werkgelegenheid bij de NV Metaalbouw Vuylsteke door delocalisatie naar Wallonië

Actuele vraag van de heer M. Maertens tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de onrustwekkende positie van de arbeiders en de bedienden in het bedrijf Vuylsteke te Meulebeke
Actuele vraag van de heer J. Taylor tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse

minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het actueel en dreigend misbruik door het Waalse Gewest van de mechanismen voor regionale expansiesteun

Actuele vraag van de heer E. Van Varenbergh tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de agressieve wijze waarop het Waalse gewest Vlaamse ondernemingen naar Henegouwen lokt, blz. 1801

Actuele vraag van de heer L. Van Nieuwenhuysen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de Vlaamse standpunten inzake de paritaire verdeling binnen de Belgische diplomatie, blz. 1804

Actuele vraag van de heer E. Beysen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de reactie van de Vlaamse regering op het Urban-programma van de Europese Commissie

Actuele vraag van de heer H. Schiltz tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de toepasbaarheid van het Urban-programma op de stad Antwerpen, blz. 1805

Actuele vraag van de heer F. Wymeersch tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de voortdurende onzekerheid rond het lot van Antwerp Shiprepair na terugtrekking van de groep Damen

Actuele vraag van de heer S. Platteau tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de redenen van de mislukte overname van het failliete scheepsherstellersbedrijf Antwerp Shiprepair door de Nederlandse groep Damen, blz. 1806

Actuele vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de onmogelijkheid tot samenstellen van een Belgische delegatie voor de vergadering van de Conferentie over regionale en lokale besturen binnen de Raad van Europa, blz. 1808

Actuele vraag van de heer H. Van Dien-

deren tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over een moratorium voor de TGV ten noorden van Brussel en een inhaaloperatie ten voordele van het binnenlands spoorverkeer, blz. 1809

Actuele interpellaties (Regl. art. 79)

Actuele interpellatie van de heer A. Denys tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het overleg inzake het mestoverschottenbeleid
Actuele interpellatie van mevrouw V. Dua tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over het Mestactieplan, blz. 1810

Sprekers : de heer A. Denys, mevrouw V. Dua, de heren J. Timmermans, F. Wymeersch, M. Capoen, E. Van Rompuy, minister N. De Batselier

Met redenen omklede motie, blz. 1818

Werkingsbegroting van de Raad

Beraadslaging en stemming, blz. 1818

Spreker : de heer C. Moors, verslaggever

Motie van orde

Voorstel tot aanvulling van de agenda, blz. 1819

Voorstel van motie van de heren J. Taylor, C. Lisabeth en H. Schiltz houdende overeenstemming van het besluit van de Vlaamse regering tot herverdeling van basisallocaties van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994 met de inhoud en de doelstellingen van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
— 555(1993-1994) - Nrs. 1 en 2

Bespreking, blz. 1819

Sprekers : de heer J. Taylor, verslaggever, de heer S. Platteau

Hoofdelijke stemming, blz. 1820

Sprekers : de heren J. Caubergs, V. Vautmans, L. Pierco

Ontwerp van decreet tot opheffing van sommige bepalingen van het decreet van 12 december 1990 betreffende het bestuurlijk beleid en van sommige bepalingen van het koninklijk besluit nr. 46 van 10 juni 1982 betreffende de cumulaties van beroepsactiviteiten in sommige openbare diensten en tot opheffing van wettelijke bepalingen inzake prioritaire aanwerving bij de diensten van de Vlaamse regering
— 534 (1993-1994) - Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 1821

Ontwerp van decreet betreffende de milieubeleidsvereenkomsten

— 401 (1992-1993) - Nrs. 1 tot 5

Hoofdelijke stemming, blz. 1822

Sprekers : de heren L. Barbé, F. Vergote, J. Timmermans, E. Beysen

Met redenen omklede motie van de heer H. Van Dienderen tot besluit van de op 19 mei 1994 door de heren F. Van den Eynde, H. Olaerts en L. Hancké gehouden

interpellaties tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, respectievelijk over het contract tussen VTM en de Belgische voetbalbond en de rol van de BRTN-leiding hieromtrent, over de actuele toestand in het medialandschap na de ondertekening van het voetbalcontract afgesloten tussen VTM en de Belgische voetbalbond, over het zogenaamde voetbalcontract en de weerslag ervan op het medialandschap en tot besluit van de op 19 mei 1994 door de heren D. Van Mechelen en H. Van Dienderen gehouden actuele interpellaties tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, respectievelijk over de verklaringen van de minister naar aanleiding van het contract afgesloten tussen VTM en de Koninklijke voetbalbond en over de gevolgen van het voetbalcontract voor het Vlaamse medialandschap en inzonderheid voor de BRTN
— 552 (1993-1994) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1825

Sprekers : de heren D. Van Mechelen, H. Van Dienderen, F. Van den Eynde, E. Van Rompuy, minister H. Weckx

Met redenen omklede motie van de heren G. Annemans, F. Van den Eynde en R. Van Walleggem tot besluit van de op 19 mei 1994 door de heren F. Van den Eynde, H. Olaerts en L. Hancké gehouden interpellaties tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, respectievelijk over het contract tussen VTM en de Belgische voetbalbond en de rol van de BRTN-leiding hieromtrent, over de actuele toestand in het medialandschap na de ondertekening van het voetbalcontract afgesloten tussen VTM en de Belgische voetbalbond, over het zogenaamde voetbalcontract en de weerslag ervan op het medialandschap en tot besluit van de op 19 mei 1994 door de heren D. Van Mechelen en H. Van Dienderen gehouden actuele interpellaties tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, respectievelijk over de verklaringen van de minister naar aanleiding van het contract afgesloten tussen VTM en de Koninklijke voetbalbond en over de gevolgen van het voetbalcontract voor het Vlaamse medialandschap en inzonderheid voor de BRTN
— 553 (1993-1994) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1828

Sprekers : de heren A. Denys, J. Spinnewyn

Met redenen omklede motie van de heer A. Denys tot besluit van de op 19 mei 1994 door de heer D. Van Mechelen gehouden actuele interpellatie tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de verklaringen van de minister naar aanleiding van het contract afgesloten tussen VTM en de Koninklijke voetbalbond
— 554 (1993-1994) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1829

Spreker : de heer J. Geysels

Motie van aanbeveling van de heren J. Timmermans, M. Olivier en J. Caudron en mevrouw M. Vogels tot besluit van het op 1 juni 1994 gehouden debat over de beleidsbrief Leefbaar wonen in Vlaanderen
— 479 (1993-1994) - Nr. 3

Hoofdelijke stemming, blz. 1830

Sprekers : de heren J. Timmermans, J. Devolder

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1832

Nr. 46 **Dinsdag 14 juni 1994**

Berichten van verhinderings, blz. 1833

Ontwerpen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1833

Voorstellen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1833

Intrekking, blz. 1833

Voorstellen van resolutie

Indiening en verwijzing, blz. 1834

Beleidsbrief

Indiening en verwijzing, blz. 1834

Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen

Indiening en verwijzing, blz. 1834

Verslagen

Indiening, blz. 1834

Tekst aangenomen door de commissies

Indiening, blz. 1836

Meerjarenplan

Indiening en verwijzing, blz. 1836

Jaarverslag

Indiening, blz. 1836

Arresten van het Arbitragehof

Indiening, blz. 1836

Kennisgevingen van het Arbitragehof

Indiening, blz. 1836

Schriftelijke vragen (Regl. art. 76)
Indiening, blz. 1836

Samenstelling van commissies

Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden, blz. 1836

Samenstelling van een werkgroep

Wijzigingen onder de plaatsvervangende leden, blz. 1837

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

- 13 (1993-1994) — Nr. 1 (Toelichting)
- 18 (1993-1994) — Nrs. 1 (+ Bijlage) tot 3
- 21 (1993-1994) — Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

- 13 (1993-1994) — Nr. 1 (Toelichting)
- 19 (1993-1994) — Nrs. 1 tot 6
- 20 (1993-1994) — Nrs. 1 en 2 (Aangepaste administratieve begroting)
- 21 (1993-1994) — Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1994

- 549 (1993-1994) — Nrs. 1 tot 12

Algemene bespreking, blz. 1837

Sprekers : de heer J. Taylor, verslaggever, de heren S. Platteau, R. Van Hooland, W. Verreycken, mevrouw V. Dua, de heren L. Hancké, H. Schiltz, minister W. Demeester-De Meyer

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

- 13 (1993-1994) — Nr. 1 (Toelichting)
- 18 (1993-1994) — Nrs. 1 (+ Bijlage) tot 3
- 21 (1993-1994) — Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1853

Sprekers : de heren J. De Mol, L. Hancké, minister W. Demeester-De Meyer, minister T. Kelchtermans

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

- 13 (1993-1994) — Nr. 1 (Toelichting)
- 19 (1993-1994) — Nrs. 1 tot 6
- 20 (1993-1994) — Nrs. 1 en 2 (Aangepaste administratieve begroting)
- 21 (1993-1994) — Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1855

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1994

- 549 (1993-1994) — Nrs. 1 tot 12

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1867

Spreker : de heer L. Barbé

Ontwerp van decreet houdende diverse bepalingen inzake de financiering van de gemeenten

- 535 (1993-1994) — Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1871

Sprekers : de heren G. Vermassen, S. Platteau, M. Van der Poorten, R. Van Hooland, minister T. Kelchtermans

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1877

Interpellaties (Regl. art. 78)

Interpellatie van de heer F. Van den Eynde tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het bedrijf Metaalbouw Vuylsteke uit Meulebeke

Interpellatie van de heer D. Vanpoucke tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het faillissement van de NV Metaalbouw Vuylsteke, blz. 1879

Sprekers : de heren F. Van den Eynde, D. Vanpoucke, F. Vergote, M. Maertens, minister-president L. Van den Brande

Met redenen omklede motie, blz. 1884

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1884

Bijlage

Vragen om uitleg, blz. 1885

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1907

Bijlage

Vragen om uitleg, blz. 1909

Nr. 48

Woensdag 15 juni 1993
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1913

Actuele vragen (Regl. art. 77)

Actuele vraag van de heer P. Deprez tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de quasi-afwezigheid van KMO's in de allocatie van de Vlaamse industriële onderzoekssteun via het IWT, blz. 1914

Motie van orde

Vraag naar coördinatie van de werkzaamheden, blz. 1915

Sprekers : de heren A. Denys, K. Pinxten, minister-president L. Van den Brande

Actuele vragen (Regl. art. 77) (Voortzetting)

Actuele vraag van de heer L. Barbé tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de stand van zaken omtrent het verpakingsdecreet, blz. 1916

Actuele vraag van de heer R. Van Hooland tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het systematisch ongunstig advies voor stedenbouwkundige aanvragen door een gemachtigde ambtenaar, blz. 1916

Actuele vraag van de heer W. Verreycken tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de opvolging van mevrouw E. Witte als voorzitter van de raad van bestuur van de BRTN, blz. 1917

Actuele vraag van de heer J. Taylor tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de organisatie van de schoonmaakopdracht binnen het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, blz. 1918

Actuele vraag van de heer J. Vande Lanotte tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over de bijeenroeping van het overlegplatform Luchthaven Oostende, blz. 1920

Actuele vraag van de heer G. Anthuenis

Nr. 47

Woensdag 15 juni 1994
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1899

Interpellaties (Regl. art. 78)

Interpellatie van de heer J. Taylor tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de vernietiging door de Raad van State van het besluit dat de algemene principes van de ambtenarenstatuten vastlegt

Interpellatie van de heer L. Bril tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de vernietiging door de Raad van State van het koninklijk besluit van 22 november 1991 tot bepaling van de algemene principes van het administratief en geldelijk statuut van de rijksambtenaren die van toepassing zijn op het personeel van de Executieven en van de publiekrechtelijke rechtspersonen die ervan afhangen, blz. 1899

Sprekers : de heren J. Taylor, L. Bril, W. De Vlieghere, minister L. Van den Bossche,

tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de aanvraag tot vereffening van de beschutte werkplaats in Zele, blz. 1921

Actuele vraag van de heer J. Caudron tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over het mogelijke bevoegdheidsconflict ingevolge de invoering van een federale zorgverzekering voor ouderen, blz. 1922

Actuele vraag van de heer J. Timmermans tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de afbouw van bedden capaciteit in de Heilig-Hartkliniek te Ninove, blz. 1923

Actuele interpellaties (Regl. art. 79)

Actuele interpellatie van de heer E. Beysen tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het omvormen van de Antwerpse Ring tot een volwaardige snelweg

Actuele interpellatie van heer H. Van Dienderen tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de Ring rond Antwerpen, blz. 1924

Sprekers : de heren E. Beysen, H. Van Dienderen, M. Bartholomeeusen, W. Verreycken, J. De Mol, minister T. Kelchtermans

Met redenen omklede motie, blz. 1932

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

– 13 (1993-1994) – Nr. 1 (Toelichting)
– 18 (1993-1994) – Nrs. 1 (+ Bijlage) tot **3**

21 (1993-1994) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Hoofdelijke stemming, blz. 1933

Sprekers : de heren S. Platteau, H. De Croo, J. Devolder, J. Caubergs, J. Geysels

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

– 13 (1993-1994) – Nr. 1 (Toelichting)
– 19 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 6
– 20 (1993-1994) – Nrs. 1 en 2 (Aangepaste administratieve begroting)

21 (1993-1994) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Aangehouden stemmings, blz. 1934

Hoofdelijke stemming, blz. 1934

Sprekers : de heren E. Van Rompuy, H. De Croo

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1937

Nr. 49 **Dinsdag 28 juni 1994**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1939

Voorstel van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1939

Voorstel van resolutie

Indiening en verwijzing, blz. 1940

Verslagen

Indiening, blz. 1940

Jaarverslag

Indiening, blz. 1941

Ministeriële besluiten

Indiening en verwijzing, blz. 1941

Opmerkingen van het Rekenhof

Indiening en verwijzing, blz. 1941

Arresten van het Arbitragehof

Indiening, blz. 1941

Schriftelijke vragen (Regl. art. 76)

Indiening, blz. 1942

Samenstelling van een werkgroep

Wijzigingen onder de vaste en de plaatsvervangende leden, blz. 1942

Ontwerp van decreet houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

– 13 (1993-1994) – Nr. 1 (Toelichting)

– 19 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 6

– 20 (1993-1994) – Nrs. 1 en 2 (Aangepaste administratieve begroting)

21 (1993-1994) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Hoofdelijke stemming, blz. 1942

Sprekers : de heren J. Geysels, F. Dewinter, L. Standaert, G. Annemans, F. Van den Eynde, S. Platteau

Voorstel van motie van overeenstemming

Hoofdelijke stemming, blz. 1943

Sprekers : de heer A. Denys, G. Annemans

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 1994

– 549 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 12

Hoofdelijke stemming, blz. 1947

Ontwerp van decreet houdende diverse bepalingen inzake de financiering van de gemeenten

– 535 (1993-1994) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 1948

Sprekers : de heren A. De Boeck, E. Van Vaerenbergh, S. Platteau

Met redenen omklede motie van de heer E. Van Vaerenbergh tot besluit van de op 31 mei 1994 door de heer E. Van Vaerenbergh in commissie gehouden interpellatie tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het stremrecht van onderdanen van de Europese Unie bij gemeenteraadsverkiezingen

– 557 (1993-1994) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 1949

Spreker : de heer E. Van Rompuy

Met redenen omklede motie van de heren L. Barbé en J. Geysels tot besluit van de op 1 juni 1994 door de heer L. Barbé in commissie gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het Vlaams energiebeleid

– 559 (1993-1994) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1950

Met redenen omklede motie van de heer D. Ramoudt c.s. tot besluit van de op 1 juni 1994 door de heren H. Van Dienderen en D. Ramoudt in commissie gehouden interpellaties tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, respectievelijk over het verslag van het Rekenhof betreffende de Vlaamse vervoermaatschappij en over de beheersovereenkomsten van de VVM met privé-exploitanten

– 562 (1993-1994) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1951

Spreker : de heer V. Vautmans

Met redenen omklede motie van de heer H. Van Dienderen tot besluit van de op 1 juni 1994 door de heren H. Van Dienderen en D. Ramoudt in commissie gehouden interpellaties tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, respectievelijk over het verslag van het Rekenhof betreffende de Vlaamse vervoermaatschappij en over de beheersovereenkomsten van de VVM met privé-exploitanten

– 563 (1993-1994) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1952

Spreker : de heer H. Van Dienderen

Met redenen omklede motie van mevrouw V. Dua tot besluit van de op 2 juni 1994 door de heer A. Denys en mevrouw V. Dua gehouden actuele interpellaties, respectievelijk tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het overleg inzake het mestoverschotten-

beleid en tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over het mestactieplan

— 566 (1993-1994) - Nrs. 1
Hoofdelijke stemming, blz. 1954
Spreker : de heer A. Denys

Motie van orde

Voorstel tot verwijzing naar de commissie, blz. 1955

Sprekers : de heren J. De Mol, A. Denys, mevrouw M. Vogels, de heren F. Van den Eynde, H. De Croo, J. Geysels, L. Standaert, minister T. Kelchtermans

Voorafbeelding door het Rekenhof van de uitslagen van de uitvoering van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor 1993

— 22 (1992-1993) - Nrs. 1 tot 3

Bespreking, blz. 1958

Sprekers : de heer W. De Vlieghere, minister W. Demeester-De Meyer

Ontwerp van decreet betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap — 546 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 16

Voorstel van decreet van de heren J. Tavernier en L. Appeltans houdende regeling van de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap

— 522 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 3

Voorstel van bijzonder decreet van mevrouw A. Leysen en de heren R. Swinnen, L. Appeltans en J. Tavernier houdende wijziging van het bijzonder decreet van 19 december 1988 betreffende de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs

— 541 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 5

Voorstel van bijzonder decreet van de heren J. Tavernier en L. Appeltans houdende inrichting van het bestuur van de Vlaamse autonome hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap

— 519 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 1961

Sprekers : de heer R. Swinnen, verslaggever, mevrouw A. Leysen, verslaggever, de heer J. Tavernier, verslaggever

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1969

Bijlage

Vragen om uitleg, blz. 1973

Nr. 50 **Dinsdag 28 juni 1994**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1977

Ontwerp van decreet betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap — 546 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 16

Voorstel van decreet van de heren J. Tavernier en L. Appeltans houdende regeling van de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap

— 522 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 3

Voorstel van bijzonder decreet van mevrouw A. Leysen en de heren R. Swinnen, L. Appeltans en J. Tavernier houdende wijziging van het bijzonder decreet van 19 december 1988 betreffende de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs

— 541 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 5

Voorstel van bijzonder decreet van de heren J. Tavernier en L. Appeltans houdende inrichting van het bestuur van de Vlaamse autonome hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap

— 519 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 1977

Sprekers : minister L. Van den Bosch, de heren A. Denys, P. Hostekint, G. Annemans, J. Tavernier, L. Appeltans, L. Martens

Artikelsgewijze bespreking, blz. 2002

Sprekers : minister L. Van den Bosch, de heren J. De Seranno, A. Denys, L. Pierco

Voorstel van bijzonder decreet van de heren J. Tavernier en L. Appeltans houdende inrichting van het bestuur van de Vlaamse autonome hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap

— 519 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 3

Artikelsgewijze bespreking, blz. 2073

Spreker : de heer L. Appeltans

Ontwerp van decreet betreffende de rustpensioenen toegekend aan de vastbenoemde personeelsleden van de Nederlandse Radio- en Televisie-uitzendingen in België, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap, en betreffende de overlevingspensioenen toegekend aan de rechtverkrijgenden van die personeelsleden

— 507 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 2079

Spreker : de heer G. Geens, verslaggever

Artikelsgewijze bespreking, blz. 2081

Meerjarenplan van de BRTN betreffende de periode 1995-1999

— 558 (1993-1994) - Nrs. 1 en 2

Bespreking, blz. 2100

Sprekers : de heren W. Seeuws, F. Van den Eynde, A. Denys, E. Van Rompuy, H. Van Dienderen, S. De Clerck, P. Chevalier, J. Geysels, minister H. Weckx

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 24 juli 1991 houdende de subsidieregeling van verenigingen voor amateuristische kunstbeoefening in het kader van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormings- en ontwikkelingswerk

— 572 (1993-1994) - Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 2121

Artikelsgewijze bespreking, blz. 2121

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2121

Nr. 51 **Woensdag 29 juni 1994**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 2123

Ontwerp van decreet betreffende de herstructurering van GIMV, Gimvndus, VMH, Mijnen en LIM en tot oprichting van het Limburgfonds en van de permanente werkgroep Limburg

— 569 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 5

Voorstel van decreet van de heren A. Denys en P. Chevalier houdende privatisering van de Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen en demopolisering van overheidsopdrachten

— 391 (1993-1994) - Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heren E. Schuermans en J. Vandeurzen houdende oprichting van een Limburgs Reconversiefonds

— 442 (1993-1994) - Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 2123

Sprekers : de heer P. Deprez, verslaggever, de heren A. Denys, A. Arts, K. Pinxten, L. Barbé, J. Ulburghs, P. Dewael, C. Lisabeth, H. Olaerts, J. Geysels, E. Schuermans, J. Vandeurzen, F. Wymeersch, minister-president L. Van den Brande

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2149

Nr. 52 **Woensdag 29 juni 1994**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 2151

Ontwerp van decreet betreffende de herstructurering van GIMV, Gimvindus, VMH, Mijnen en LIM en tot oprichting van het Limburgfonds en van de permanente werkgroep Limburg

— 569 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 5

Voorstel van decreet van de heren A. Denys en P. Chevalier houdende privatisering van de Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen en demopolisering van overheidsopdrachten

— 391 (1993-1994) - Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heren E. Schuermans en J. Vandeurzen houdende oprichting van een Limburgs Reconversiefonds

— 442 (1993-1994) - Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 2151

Sprekers : de heren J. Vandeurzen, J. Ulburghs, H. Olaerts, H. Candries, J. Laverge, L. Barbé, minister-president L. Van den Brande

Artikelsgewijze bespreking, blz. 2159

Sprekers : de heren H. Olaerts, J. Ulburghs, minister-president L. Van den Brande

Beleidsbrief Sociaal-cultureel werk voor volwassenen, ingediend door de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden

- **362** (1993-1994) - Nrs. 1 en 2

Debat, blz. 2165

Sprekers : de heer L. Martens, verslaggever, de heren P. Dewael, J. Geysels, M. Van Peel, W. Seeuws, H. Lauwers, P. Hostekint, minister H. Weckx

Moties van aanbeveling, blz. 2184

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2184

Voorstel van decreet van de heer P. Breyne C.S. houdende wijziging van artikel 87 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stede­bouw - **548** (1993-1994) - Nrs. 1 tot 4

Voorstel van decreet van de heer H. De Croo houdende wijziging van artikel 87 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stede­bouw - **437** (1993-1994) - Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer J. Timmermans C.S. houdende wijziging van artikel 87 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stede­bouw - **568** (1993-1994) - Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer P. Breyne C.S. houdende wijziging van artikel 79 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stede­bouw - **547** (1993-1994) - Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking, blz. 2184

Sprekers : de heer J. Van Eetvelt, verslaggever, de heren J. Devolder, J. De Mol, mevrouw M. Vogels, de heren P. Breyne, mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche, de heren P. Tant, F. Van den Eynde, J. Timmermans, J. Geysels, minister T. Kelchtermans

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2198

Voorstel van decreet van de heer P. Breyne C.S. houdende wijziging van artikel 87 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stede­bouw - **548** (1993-1994) - Nrs. 1 tot 4

Voorstel van decreet van de heer H. De Croo houdende wijziging van artikel 87 van de wet van 29 maart 1962 houdende

organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stede­bouw

- **437** (1993-1994) - Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer J. Timmermans C.S. houdende wijziging van artikel 87 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stede­bouw - **568** (1993-1994) - Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van de heer P. Breyne C.S. houdende wijziging van artikel 79 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stede­bouw - **547** (1993-1994) - Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 2198

Sprekers : de heren J. De Mol, P. Tant, mevrouw M. Vogels, de heren J. Van Hauthem, J. Geysels, J. Timmermans, J. Devolder, mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche, de heren F. Van den Eynde, P. Breyne, minister T. Kelchtermans

Artikelsgewijze bespreking, blz. 2217

Spreker : de heer J. Devolder

Voorstel van resolutie van de heren L. Barbé en M. Maertens C.S. betreffende de aanleg van nieuwe hoogspanningslijnen in West-Vlaanderen

- **460** (1993-1994) - Nrs. 1 tot 5

Bespreking, blz. 2221

Sprekers : de heer J. De Mol, verslaggever, de heren L. Barbé, J. Valke­mers, P. Hostekint, J. Devolder, minister T. Kelchtermans

Interpellatie (Regl. art. 78)

Interpellatie van de heer J. Valkeniers tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over uitspraken van de minister in verband met de transfers in de sociale zekerheid, blz. 2227

Sprekers : de heren J. Valkeniers, J. Geysels, F. Van den Eynde, minister J. Sauwens

Regeling van de werkzaamheden, blz. 2238

Nr. 53 **Donderdag 30 juni 1994**

Berichten van verhindering, blz. 2239

Actuele vragen (Regl. art. 77)

Actuele vraag van de heer P. Chevalier tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over het creëren door het departement Openbare Werken van een klasse-I stort aan de brug van Moerbrugge in Oostkamp, blz. 2239

Actuele vraag van de heer L. Barbé tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de gevolgen voor de drinkwatermaatschappijen door het ver­strijken op 30 juni 1994 van de ministe­riële besluiten die afwijkingen toelieten op de normen inzake pesticiden, blz. 2241

Actuele vraag van de heer F. Van den Eynde tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het dossier van de bouw van de Gentse Kluizendokken Actuele vraag van de heer A. Denys tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minis­ter van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het dossier van het Kluizen­dok dat gelijktijdig met dit van het Ver­rebroekdok aan de Vlaamse regering zou worden voorgelegd

Actuele vraag van de heer T. Van Parys tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimte­lijke Ordening en Binnenlandse Aangele­genheden, over het tijdstip waarop het dossier Kluizendok te Gent zal goedge­keurd worden

Actuele vraag van de heer W. Seeuws tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minis­ter van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegen­heden, over het Kluizendokproject in Gent, blz. 2241

Actuele vraag van de heer J. De Mol tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minis­ter van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegen­heden, over de van het gewestplan afwij­kende BPA's, blz. 2243

Actuele vraag van de heer J. Tavernier tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenaren­zaken, over het niet indienen van Onder­wijsdecreet VI in de Vlaamse Raad, blz. 2244

Actuele vraag van de heer G. Vermassen tot mevrouw L. Detiège, Vlaamse minis­ter van Tewerkstelling en Sociale Aange­legenheden, over de moeilijkheden van verschillende sociale werkplaatsen om te overleven

Actuele vraag van de heer L. Goutry tot mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangele­genheden, over de stand van zaken inza­ke de financiering van de sociale werk­plaatsen

Actuele vraag van de heer H. Lauwers tot mevrouw L. Detiège, Vlaamse minis­ter van Tewerkstelling en Sociale Aange­legenheden, over de sociale werkplaat­sen, blz. 2246

Actuele vraag van de heer J. Taylor tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Be­groting, Gezondheidsinstellingen, Wel­zijn en Gezin, over de houding van de

minister ten aanzien van een federaal begrotingspakt waarbij Vlaanderen zijn autonomie inzake begrotingsbeleid zou verliezen

Actuele vraag van de heer W. Verreycken tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de uitspraken van minister Maystadt met betrekking tot de gewestelijke begrotingsdiscipline, blz. 2247

Actuele vraag van de heer E. Van Vaerenbergh tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het taalregime in het Europees Merkenbureau, blz. 2250

Actuele vraag van de heer P. Van Grembergen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over amnestie-maatregelen voor de getroffen van de repressie- en epuratiewetgeving, blz. 2251

Actuele interpellaties (Regl. art. 79)

Actuele interpellatie van de heer L. Hancké tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de groeiende verbreiding van revisionistische en negationistische lectuur in Vlaamse scholen, blz. 2252

Sprekers : de heren L. Hancké, J. Geysels, P. Van Grembergen, mevrouw A. De Maght-Aelbrecht, de heer M. Van Peel, minister L. Van den Bossche

Met redenen omklede motie, blz. 2257

Actuele interpellatie van mevrouw J. Leduc tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de reclame-campagne om deeltijdse arbeid aan te moedigen

Actuele interpellatie van mevrouw V. Dua tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de reclame-campagne om deeltijdse arbeid aan te moedigen, blz. 2257

Sprekers : mevrouw J. Leduc, mevrouw V. Dua, mevrouw T. Merckx-Van Goey, minister-president L. Van den Brande

Benoeming van de tweede ondervoorzitter, blz. 2262

Voorstel van decreet van de heren F. Van den Eynde en L. Van Nieuwenhuysen houdende wijziging van het decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting van een

Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap – 344 (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
Stemming over het verzoek om agendering, blz. 2262

Sprekers : de heer F. Van den Eynde

Motie van de heer J. Taylor C.S. tot voorlopige regeling van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993 – 22 (1993-1994) – Nr. 2
Hoofdelijke stemming, blz. 2262

Ontwerp van decreet betreffende de rustpensioenen toegekend aan de vastbenoemde personeelsleden van de Nederlandse Radio- en Televisie-uitzendingen in België, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap, en betreffende de overlevingspensioenen toegekend aan de rechtverrijgenden van die personeelsleden – 507 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 3
Hoofdelijke stemming, blz. 2264

Ontwerp van decreet betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap – 546 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 16
Aangehouden stemmings, blz. 2265
Hoofdelijke stemming, blz. 2268

Sprekers : mevrouw A. Leysen, de heren L. Appeltans, J. Tavernier, R. Swinnen, L. Standaert, A. Denys

Voorstel van bijzonder decreet van mevrouw A. Leysen en de heren R. Swinnen, L. Appeltans en J. Tavernier houdende wijziging van het bijzonder decreet van 19 december 1988 betreffende de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs – 541 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 5
Hoofdelijke stemming, blz. 2272

Ontwerp van decreet betreffende de herstructurering van GIMV, Gimvindus, VMH, Mijnen en LIM en tot oprichting van het Limburgfonds en van de permanente werkgroep Limburg – 569 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 5
Aangehouden stemmings, blz. 2273
Hoofdelijke stemming, blz. 2277

Sprekers : de heren L. Barbé, J. Ulburghs

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 24 juli 1991 houdende de subsidieregeling van verenigingen voor amateuristische kunstbeoefening in het kader van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormings- en ontwikkelingswerk – 572 (1993-1994) – Nrs. 1 en 2
Hoofdelijke stemming, blz. 2278

Voorstel van decreet van de heer P. Breyne C.S. houdende wijziging van artikel 87 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw – 548 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 4
Aangehouden stemmings, blz. 2280

Hoofdelijke stemming, blz. 2284

Sprekers : de heren P. Breyne, V. Vautmans, J. Timmermans, mevrouw M. Vogels, de heer F. Van den Eynde

Voorstel van decreet van de heer P. Breyne C.S. houdende wijziging van artikel 79 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw – 547 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 4
Aangehouden stemmings, blz. 2288
Hoofdelijke stemming, blz. 2293

Voorstel van resolutie van de heren L. Barbé en M. Maertens C.S. betreffende de aanleg van nieuwe hoogspanningslijnen in West-Vlaanderen – 460 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 5
Hoofdelijke stemming, blz. 2294
Sprekers : de heren L. Barbé, P. Hostekint, J. Devolder

Meerjarenplan van de BRTN betreffende de periode 1995-1999 – 558 (1993-1994) – Nrs. 1 en 2
Hoofdelijke stemming, blz. 2296

Met redenen omklede motie van de heer E. Van Vaerenbergh tot besluit van de op 31 mei 1994 door de heer E. Van Vaerenbergh in commissie gehouden interpellatie tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het stemrecht van onderdanen van de Europese Unie bij gemeenteraadsverkiezingen – 557 (1993-1994) – Nrs. 1 en 3
Hoofdelijke stemming, blz. 2297

Sprekers : de heren L. Van Nieuwenhuysen, E. Van Vaerenbergh, H. Suykerbuyk, L. Hancké, J. Geysels

Met redenen omklede motie van de heer F. Van den Eynde tot besluit van de op 14 juni 1994 door de heren F. Van den Eynde en D. Vanpoucke gehouden interpellaties tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, respectievelijk over het bedrijf Metaalbouw Vuylsteke uit Meulebeke en over het faillissement van de NV Metaalbouw Vuylsteke – 573 (1993-1994) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 2302
Sprekers : de heren F. Van den Eynde, F. Vergote, M. Maertens, D. Vanpoucke

Met redenen omklede motie van de heer H. Van Dienderen tot besluit van de op 15 juni 1994 door de heren E. Beysen en H. Van Dienderen gehouden actuele interpellaties tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, respectievelijk over het omvormen van de Antwerpse Ring

tot een volwaardige snelweg en over de
Ring rond Antwerpen
- **575** (1993-1994) - Nr. 1
Hoofdelijke stemming, blz. 2304

Vakantiewensen, blz. 2306

Regeling van de werkzaamheden,
blz. 2306

Bijlage

Vragen om uitleg, blz. 2307

Bijlagen

Bijlage I, Ontwerp van decreet houdende
aanpassing van de middelenbegroting van
de Vlaamse Gemeenschap voor het be-
grotingsjaar 1994 (Tabel), blz. 2317

Bijlage II, Ontwerp van decreet houdende
aanpassing van de algemene uitgaven-
begroting van de Vlaamse Gemeenschap
voor het begrotingsjaar 1994 (Tabel),
blz. 2327

VOORZITTER : de heer E. Balde- wijns

*- De notulen van de jongste vergade-
ring worden ter tafel gelegd.*

*- De vergadering wordt geopend om
14.06 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de
vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDE- RING

R. Vanlerberghe : gezondheidsrede-
nen ;

M. Bartholomeeussen, W. Claes, S.
Creyf, H. De Croo, J. De ROO, R.
Deswaene, M. Logist, W. Seeuws,
J. Weyts : buitenlands ;

M. Olivier, F. Vermeiren : ambts-
verplichtingen.

ONTWERP VAN DECREET

Indiening en verwijzing

De voorzitter : Het volgende ont-
werp van decreet werd ingediend :

- Ontwerp van decreet betreffende
de zeehavens
- 556 (1993-1994) - Nr. 1

Verwezen naar de commissie
voor Openbare Werken en Ver-
voer.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

Indiening en verwijzing

De voorzitter : Het volgende voor-
stel van resolutie werd ingediend :

- Voorstel van resolutie van de
heer J. De Mol c.s. betreffende
de voortgangsbewaking van de
Rio-conferentie en de uitvoering
van Agenda 21
- 551 (1993-1994) - Nr. 1
Verwezen naar de commissie
voor Leefmilieu en Natuurbe-
houd.

VOORAFBEELDING DOOR HET REKENHOF

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende vooraf-
beelding door het Rekenhof werd in-
gediend :

- Voorafbeelding door het Reken-
hof van de uitslagen van de uit-
voering van de begroting van de
Vlaamse Gemeenschap voor
1993

- 22 (1993-1994) - Nr. 1
Verwezen naar de commissie
voor Financiën en Begroting.

ADVIEZEN VAN DE RAAD VAN STATE

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende advie-
zen van de Raad van State werden
ingediend :

- Advies van de Raad van State
over het voorstel van bijzonder
decreet van mevrouw A. Leysen
en de heren R. Swinnen, L. Ap-
peltans en J. Tavernier houdende
wijziging van het bijzonder de-
creet van 19 december 1988 be-
treffende de Autonome Raad
voor het Gemeenschapsonder-
wijs
- 541 (1993-1994) - Nr. 2
Verwezen naar de commissie
voor Onderwijs, Vorming en
Wetenschapsbeleid.
- Advies van de Raad van State
over het voorstel van bijzonder
decreet van de heren J. Taver-
nier en L. Appeltans houdende
inrichting van het bestuur van de
Vlaamse autonome hogescholen
in de Vlaamse Gemeenschap
- 519 (1993-1994) - Nr. 2
Verwezen naar de commissie
voor Onderwijs, Vorming en
Wetenschapsbeleid.

VERSLAGEN

Indiening

De voorzitter : De volgende verslagen werden ingediend :

- door de heer G. Vermassen namens de commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden en Ambtenarenzaken over het ontwerp van decreet tot opheffing van sommige bepalingen van het decreet van 12 december 1990 betreffende het bestuurlijk beleid en van sommige bepalingen van het koninklijk besluit nr. 46 van 10 juni 1982 betreffende de cumulaties van beroepsactiviteiten in sommige openbare diensten en tot opheffing van wettelijke bepalingen inzake prioritaire aanwerving bij de diensten van de Vlaamse regering
- 534 (1993-1994) - Nr. 2
- door de heer R. Landuyt namens de commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud over het ontwerp van decreet betreffende de milieubeleidsvereenkomsten
- 401 (1992-1993) - Nr. 5
- door de heren C. Lisabeth, S. Platteau en W. De Vlieghere namens de commissie voor Financiën en Begroting over het 150e Boek van het Rekenhof
- 11 (1993-1994) - Nr. 2.

MOTIE

Indiening

De voorzitter : De volgende motie ligt ter inzage bij het secretariaat van de Raad, afdeling openbare vergadering :

- Motie van de gemeenteraad van Lennik van 16 mei 1994 betreffende de splitsing van het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde.

BESLUITEN VAN DE VLAAMSE REGERING

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende besluiten van de Vlaamse regering werden ingediend :

- Besluit van 22 juli 1993 van de Vlaamse regering tot overdracht voor de periode van 1 oktober 1992 tot 31 december 1992 van een saldo, voor de periode van 1 oktober 1991 tot 31 december 1991 van een aanvullend saldo, voor de periode van 1 januari 1992 tot 31 maart 1992 van een aanvullend saldo, voor de periode van 1 april 1992 tot 30 juni 1992 van een aanvullend saldo en voor de periode van 1 juli 1992 tot 30 september 1992 van een aanvullend saldo die verschuldigd zijn in toepassing van het decreet van 12 juli 1990 houdende opzetting van een programma ter bevordering van de werkgelegenheid in de niet-commerciële sector in het Vlaams Gewest. Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.
- Besluit van 22 juli 1993 van de Vlaamse regering tot overdracht voor de periode van 1 april 1993 tot 30 juni 1993 van een voorschot dat verschuldigd is in toepassing van het decreet van 12 juli 1990 houdende opzetting van een programma ter bevordering van de werkgelegenheid in de niet-commerciële sector in het Vlaamse Gewest. Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.
- Besluit van de Vlaamse regering tot herverdeling van basisallocaties van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
- 555 (1993-1994) - Nr. 1
Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.
- Besluit van 11 mei 1994 van de Vlaamse regering houdende gedeeltelijke verdeling van het naar

het begrotingsjaar 1994 overgedragen provisioneel krediet van organisatieafdeling 24, programma 70, basisallocatie 01.01. Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.

ARRESTEN VAN HET ARBITRAGEHOF

Indiening

De voorzitter : De volgende arresten van het Arbitragehof liggen ter inzage bij het secretariaat van de Raad, afdeling openbare vergadering :

- Arrest nr. 39/94 van 19 mei 1994 (rolnummer 574) ;
- Arrest nr. 40/94 van 19 mei 1994 (rolnummer 594) ;
- Arrest nr. 41/94 van 19 mei 1994 (rolnummer 596) ;
- Arrest nr. 42/94 van 19 mei 1994 (rolnummers 608, 609 en 610).

KENNISGEVINGEN VAN HET ARBITRAGEHOF

Indiening

De voorzitter : De volgende kennisgevingen van het Arbitragehof betreffende een prejudiciële vraag ligt ter inzage bij het secretariaat van de Raad, afdeling openbare vergadering :

- Rolnummer 700 ;
- Rolnummer 701.

SCHRIFTELIJKE VRAGEN (Regl. art. 76)

Indiening

De voorzitter : Schriftelijke vragen werden ingediend door :

- mevrouw M. Aelvoet, de heren L. Barbé, E. Beysen, M. Maertens, mevrouw L. Nelis-Van Liedekerke, de heren H. Olaerts, M. Olivier, D. Ramoudt, L. Standaert, F. Van den Eynde, J. Van Eetvelt, L. Van Nieuwenhuysen, E. Van Vaerenbergh, F. Vergote, A. Verlinden, M. Verwilghen.

ONDERZOEK NAAR TAALGROEP EN WOONPLAATS

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het onderzoek naar taalgroep en woonplaats betreffende de heer Daniël Vanpoucke, volksvertegenwoordiger, opvolger van volksvertegenwoordiger Erik Vankeirsbilck.

Conform artikel 3 van ons reglement dienen wij er ons van te vergewissen of de betrokkene ingeschreven is op de lijst van de leden van de Nederlandse taalgroep van de Senaat of van de Kamer van Volksvertegenwoordigers.

Bij brief van 27 mei 1994 heeft de Kamer van Volksvertegenwoordigers ons medegedeeld dat betrokkene de eed heeft afgelegd en tot de Nederlandse taalgroep behoort.

Gelet op voormelde brief stel ik voor dat de Raad er zich, zoals gebruikelijk, zou toe beperken van de gegeven omstandigheden akte te nemen en de formaliteit betreffende het onderzoek naar taalgroep en woonplaats als vervuld te beschouwen.

Geen bezwaar ? (*Instemming*)

Aldus is besloten.

Met genoegen roep ik de heer Vanpoucke dan ook uit tot lid van de Vlaamse Raad en heet hem namens u allen welkom in deze vergadering.
(*Applaus op alle banken*)

SAMENSTELLING VAN COMMISSIES

Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden

De voorzitter : Voor de CVP-fractie zijn :

- in de commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden en Ambtenarenzaken de heer Vankeirsbilck als vast lid vervangen door de heer Vanpoucke ;
- in de commissie voor Economie, Energie, Landbouw en Werkgelegenheid mevrouw Nelis-Van Liedekerke als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Dupré ;
- in de commissie voor de Media mevrouw Nelis-Van Liedekerke als vast lid vervangen door de heer Schuermans en de heer Schuermans als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Van Peel ;
- in de commissie voor Openbare Werken en Vervoer de heer Vankeirsbilck als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Vanpoucke.

SAMENSTELLING VAN WERKGROEPEN

Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden

De voorzitter : Voor de CVP-fractie is in de werkgroep Vrouwen me-

vrouw Nelis-Van Liedekerke als vast lid vervangen door de heer Goutry.

Voor de VLD-fractie zijn in de werkgroep Migranten wijlen de heer Flamant als vast lid vervangen door mevrouw Leduc en mevrouw Leduc als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Gabriëls.

ONTWERP VAN DECREET tot opheffing van sommige bepalingen van het decreet van 12 december 1990 betreffende het bestuurlijk beleid en van sommige bepalingen van het koninklijk besluit nr. 46 van 10 juni 1982 betreffende de cumulaties van beroepsactiviteiten in sommige openbare diensten en tot opheffing van wettelijke bepalingen inzake prioritaire aanwerving bij de diensten van de Vlaamse regering - 534 (1993-1994) - Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet tot opheffing van sommige bepalingen van het decreet van 12 december 1990 betreffende het bestuurlijk beleid en van sommige bepalingen van het koninklijk besluit nr. 46 van 10 juni 1982 betreffende de cumulaties van beroepsactiviteiten in sommige openbare diensten en tot opheffing van wettelijke bepalingen inzake prioritaire aanwerving bij de diensten van de Vlaamse regering.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Vermassen, verslaggever, verwijst naar het verslag.

Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is nu de artikelsgewijze bespreking van het

Voorzitter

ontwerp van decreet tot opheffing van sommige bepalingen van het decreet van 12 december 1990 betreffende het bestuurlijk beleid en van sommige bepalingen van het koninklijk besluit nr. 46 van 10 juni 1982 betreffende de cumulaties van beroepsactiviteiten in sommige openbare diensten en tot opheffing van wettelijke bepalingen inzake prioritaire aanwerving bij de diensten van de Vlaamse regering.

Artikel 1

Dit decreet regelt een in de artikelen 127 tot 129 van de Grondwet bedoelde aangelegenheid.

— **Aangenomen.**

Artikel 2

In het decreet van 12 december 1990 betreffende het bestuurlijk beleid worden de artikelen 78 tot 96, gewijzigd bij de decreten van 23 oktober 1991 en 1 juli 1992, en artikel 97, § 2, opgeheven.

— **Aangenomen.**

Artikel 3

Artikel 97 § 1 van hetzelfde decreet wordt vervangen door de volgende bepaling :

„§ 1. De personeelsleden met een precair statuut van de diensten van de Vlaamse regering die onder toepassing vallen van de wet van 20 februari 1990 betreffende het personeel van de overheidsbesturen en van sommige instellingen van openbaar nut en die niet geslaagd zijn voor de vóór 31 december 1991 aangekondigde examens die georganiseerd worden in het kader van de overgangsbepalingen van deze wet, genieten bij voorrang de organieke regeling voor het in dienst nemen van contractuelen, zoals bepaald in artikel XIV. 2 van het besluit van de Vlaamse regering van 24 november

1993 houdende organisatie van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de regeling van de rechtspositie van het personeel.”

— **Aangenomen.**

Artikel 4

Het koninklijk besluit nr. 46 van 10 juni 1982 betreffende de cumulaties van beroepsactiviteiten in sommige openbare diensten, gewijzigd bij de wet van 28 december 1983 en bij de koninklijke besluiten nr. 142 van 30 december 1982, nr. 424 van 1 augustus 1986 en nr. 445 van 20 augustus 1986, wordt, met uitzondering van de artikelen 4, 5 en 9 bis, opgeheven wat betreft het personeel waarop het besluit van de Vlaamse regering van 24 november 1993 houdende organisatie van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de rechtspositie van het personeel, inzonderheid deel IV, van toepassing is of toepasselijk verklaard wordt.

— **Aangenomen.**

Artikel 5

Opgeheven worden wat betreft de aanwerving van het personeel van de diensten van de Vlaamse regering :

— de wetten van 3 augustus 1919 en 27 mei 1947 tot verzekering van de wederopneming der gemobiliseerde Belgen in hun bediening en tot toekenning aan de oorlogsinvaliden, oudstrijders, leden van de weerstand, politieke gevangenen, oorlogsweduwen en -wezen, gedepor-teerden, arbeidsweigerars en andere slachtoffers van de oorlogen 1914-1918 en 1940-1945 van een prioriteitsrecht voor de toegang tot de openbare betrekkingen, gecoördineerd bij het besluit van de Regent van 19 juni 1947, gewijzigd bij de wetten van 20 december 1957, 1 december 1969, 12 december 1983 en 22 december 1989, het koninklijk besluit nr. 103 van 20 oktober 1982 en de koninklijke besluiten van 27 juni 1962 en 12 april 1965 ;

— de artikelen 3, 4 en 7 van het koninklijk besluit nr. 4 van 28 januari 1953 waarbij verschillende in oorlogstijd geldende wetsbepalingen op de leden van het expeditiekorps van Korea, van toepassing worden verklaard ;

— artikel 6 van de wetten betreffende het personeel in Afrika gecoördineerd op 21 mei 1964, gewijzigd bij de wetten van 2 april 1965 en 22 juli 1969 en het koninklijk besluit nr. 103 van 20 oktober 1982 ;

— de wet van 26 maart 1968 waarbij de aanwerving in openbare dienst wordt vergemakkelijkt van personen die bij de technische coöperatie met de ontwikkelingslanden diensten hebben gepresteerd, gewijzigd bij de wet van 22 augustus 1975 ;

— het koninklijk besluit nr. 3 van 18 april 1967 ter bevordering van een gemakkelijker werving of **indienstneming**, in overheidsdienst, van personen ontslagen wegens gehele of gedeeltelijke sluiting van steenkolenmijnen, gewijzigd bij de wet van 4 juni 1970 en het koninklijk besluit van 28 juli 1969 ;

— artikel 33 van de wet van 13 juli 1976 betreffende de getalsterkte van officieren en de statuten van het personeel van de krijgsmacht.

— **Aangenomen.**

Artikel 6

Dit decreet heeft uitwerking met ingang van 1 januari 1994.

— **Aangenomen.**

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het gehele ontwerp van decreet houden.

**BELEIDSBRIEF Leefbaar wonen in Vlaanderen, ingediend door de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
- 479 (1993-1994) - Nrs. 1 en 2**

Debat

De voorzitter : Aan de orde is de beleidsbrief Leefbaar wonen in Vlaanderen, ingediend door de heer De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting.

Het debat is geopend.

De heer Verleyen, verslaggever, heeft het woord.

De heer 1. Verleyen, verslaggever (*op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, uw -commissie voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting, behandelde de beleidsbrief Leefbaar wonen in Vlaanderen op 4 mei 1994.

De minister gaf vooraf een toelichting bij de voornaamste klemtonen die in dit document werden gelegd.

Vooreerst is er de vaststelling dat het een eufemisme is te zeggen dat huisvesting de voorbije legislaturen niet direct tot de prioriteiten behoorde.

November 1991 lag mede aan de basis van een complete koerswijziging op dat vlak. Daarbij wil de minister de grote lijnen van zijn beleid baseren op een wetenschappelijk verantwoord vooronderzoek. Dit is waar voor het bepalen van de uitgangspunten, de doelstellingen en de middelen van het beleid.

De eerste opdracht was dus een grondige analyse van het probleem. Die analyse is uitgebreid weergegeven in het document Wonen in Vlaanderen.

In een eerste hoofdstuk wordt het beschikbaar statistisch materiaal geïnventariseerd. Het werd getoetst

aan de behoeften en dat bracht een indrukwekkende lacune aan het licht op het vlak van de wetenschappelijke gegevensverzameling en, ruimer nog, op het vlak van beleidsondersteunend onderzoek.

In een tweede hoofdstuk wordt de situatie op de Vlaamse woningmarkt doorgelicht. Het begrip "recht op volwaardig wonen" leidde tot een situatieschets op basis van een vijftal factoren : de kwantitatieve dimensie of vraag- en aanbodbalans ; de kwalitatieve woningbehoeften ; de betaalbaarheid en toegankelijkheid ; de woonzekerheid of eerder de woononzekerheid ; de woonongelijkheid en de maatschappelijke kwetsbaarheid.

Uit de kwantitatieve analyse blijkt een sterk gedifferentieerd globaal woningoverschot voornamelijk in Gent en Oudenaarde, evenwel met vele oudere woningen. Ook de kuststrook valt onder die categorie. Men kan evenwel vermoeden dat de vakantiewoningen daar een rol spelen. Daarnaast zijn er vooral tekorten in Antwerpen en Halle-Vilvoorde.

Uitgesproken is ook de schaarste in de huursector van de sociale woningmarkt en dat terwijl tegelijkertijd een vrij ruime huurmarkt aanwezig blijft. Een verklaring hiervoor kan worden gevonden in de prijsontwikkeling op de woningmarkt. De kostprijs voor woningbouw en de grondprijzen overtreffen de stijging van de lonen.

Wat het kwalitatieve aspect betreft stellen wij vast dat veel woningen zware gebreken vertonen. In 1982 was dat het geval voor bijna één woning op drie. Huurders, grote gezinnen en bejaarden zijn de categorieën van bewoners die het sterkst vertegenwoordigd zijn in deze kwalitatief minderwaardige woningen. Oost- en West-Vlaanderen, samen met Antwerpen, scoren het slechtst. De woñomgeving, een significante parameter voor de kwaliteit van het leven zelf, laat te wensen over vooral

in grote steden zoals Gent en Antwerpen.

Een andere vaststelling is dat het aandeel van de woonkost in verhouding tot het beschikbaar inkomen zeer sterk is gestegen. Dit is waar voor alle inkomensgroepen, voor degenen die een woning afbetalen en voor degenen die huren.

Vele alleenstaanden hebben het moeilijk op de woningmarkt. Eigendomsverwerving is slechts mogelijk vanaf het vierde deciel en dankzij de tussenkomst van de overheid vanaf het derde deciel.

De woonzekerheid wordt het meest bedreigd in de particuliere sector. Het fenomeen wordt nog versterkt in de regio's waar sociale verdringing optreedt. Op het vlak van woonongelijkheid bevinden de maatschappelijk kwetsbare groepen zich in een weinig benijdenswaardige positie.

Dit brengt ons tot de hoofdstukken 3 en 4 met het overheidsoptreden in Vlaanderen en met een overzicht van de beleidsinstrumenten die de overheid hanteert. Ook belangrijk daarbij is een onderzoek naar de efficiëntie van een aantal beleidsinstrumenten. In de loop van de jaren is door het steeds wijzigen van criteria en normen de complexiteit van het premiestelsel bijzonder sterk toegenomen. De procedures hebben daarbij vaak geleid tot laattijdige uitbetalingen. Voor sommige gevallen kon men terecht spreken van een bureaucratische martelgang voor de particuliere premieaanvragers maar ook voor de subsidiëring van het openbaar initiatief. Men werkte in het vroegere premiestelsel met de begrippen "bescheiden inkomen" en "bescheiden woning" om de doelgroepen en de te bouwen woningen scherper af te lijnen. De premies zijn vaak terechtgekomen waar ze niet nodig waren en hervorming was dus noodzakelijk.

Het stelsel van sociale huurwoningen werd eveneens doorgelicht. Belangrijk is hier te stellen dat Vlaan-

Verleyen

deren slechts over 5 percent sociale huurwoningen beschikt. Dat is amper 17 percent van het totaal aan huurwoningen. De analyse van de situatie wordt tenslotte afgesloten met een overzicht van de belangrijkste knelpunten. Ik geef er een tiental.

Ten eerste, de kwantiteit van het woningbestand. De tekorten situeren zich vooral in Limburg, Turnhout, Roeselare, Leuven en Kortrijk. Ook, en misschien vooral, de huurprijzen maken de nood aan sociale huurwoningen bijzonder groot.

Ten tweede, de kwaliteit van het woningbestand laat te wensen over. Vernieuwbouw is noodzakelijk. Vooral Gent en Antwerpen, maar ook Aalst, Mechelen, Leuven en Dendermonde hebben veel slechte woningen. Veertig percent van het totaal pakket aan minderwaardige woningen situeert zich in Oost-Vlaanderen. Voor Antwerpen en West-Vlaanderen is dat 20 percent.

Ten derde, de woonkost weegt bijzonder zwaar voor de laagste inkomens.

Ten vierde, de woonomstandigheden zijn problematisch voor kansarmen, mensen met een laag inkomen, bejaarden, grote gezinnen, migranten, of met andere woorden voor voornamelijk huurders.

Ten vijfde, de woonzekerheid verdient bijzondere aandacht. In de privé-sector wordt die bedreigd door hoge huurprijzen en sociale verdringing.

Ten zesde, de overheidsinspanningen op de woningmarkt waren in vergelijking met de buurlanden eerder matig te noemen.

Ten zevende, er is een bijzonder grote spanning tussen vraag en aanbod in de sector van de sociale huisvesting. Sociale woningen moeten bovendien betaalbaar blijven.

Ten achtste, het premie- en subsi-

diestelsel was zo ondoorzichtig geworden en de procedures zo omslachtig dat de toegankelijkheid en de efficiëntie eronder leden.

Ten negende, in de sociale huisvestingsmaatschappijen zijn een aantal zaken steeds meer noodzakelijk : de vraag naar rationalisatie, wellicht door fusie van maatschappijen, minder bureaucratie, snelle procedures en voornamelijk objectieve toewijzingsregels.

Ten tiende, er is bij deze analyse een duidelijke behoefte gebleken aan permanente en systematische gegevensverzameling en -verwerking.

Last but not least is er uiteindelijk de budgettaire realiteit. De minister heeft, samen met de Vlaamse regering, evenwel middelen gevonden om financiële impulsen aan de sector te geven.

Dit brengt me dan bij Deel II Beleidsvoorstellen.

Kernbegrippen van het beleid, afgeleid uit de feitelijke vaststellingen zijn : een belangrijke kwantitatieve inhaaloperatie, een verhoogde efficiëntie, een duurzame rationalisering van de werking, een radicale vereenvoudiging van de procedures, de keuze voor inbreidingsgerichte projecten om de open ruimte te vrijwaren, het bereiken van de werkelijk sociale doelgroepen, de bescherming van de zwakste bewonersgroepen en een gezond financieel beheer.

Om te komen tot een doorzichtig en open Vlaams huisvestingsbeleid wordt een eigen Vlaamse wooncode in het vooruitzicht gesteld. Er zal worden gezocht naar een formule die het mogelijk maakt om permanent over recente resultaten te beschikken van beleidsvoorbereidend onderzoek inzake huisvesting.

Informatie en participatie moeten enerzijds de drempel wegnemen van de toegang tot de woningmarkt en anderzijds meer openheid garanderen. Hierbij wordt gedacht aan on-

der andere gemeentelijke huisvestingsambtenaren, een ombudsdienst bij VHM, provinciale infodagen en dergelijke.

Naast deze zachte beleidsmaatregelen is er ook het harde beleidsdoel teneinde meer sociale woningen te kunnen toewijzen aan de rechthebbenden. Daartoe is er voornamelijk het urgentieprogramma voor de sociale huisvesting, Domus Flandria. Voor de cijfers verwijs ik naar het schriftelijk verslag. Het is echter nu al duidelijk dat de operatie een succes wordt. Van de 10.000 vooropgestelde woningen waren er in april 1994 al 8.213 goedgekeurd. Zeven projecten zijn al volledig afgevoerd en 70 projecten – of ongeveer 3.000 woningen – zijn in uitvoering.

De uitgewerkte procedures zijn dus duidelijk veel sneller geworden. De vooropgestelde kostprijs beantwoordt ondanks de kritiek aan de verwachtingen en de respons van de openbare en van de privé-sector overtreft de mogelijkheden. Domus Flandria is dus ongetwijfeld een succes-story.

Ook de klassieke kredieten werden opgetrokken, zowel voor de huursector van VHM als voor de koopwoningen. Resultaat : een aanzienlijke toename van gerealiseerde woningen vanaf 1993.

De kwaliteit van het woningbestand wordt verbeterd, onder andere via IKB-projecten, inbreidingsgerichte projecten in kansarme buurten. De middelen voor krotbestrijding werden vermeerderd van 30 tot 40 percent.

Er is ook de verbetering van het sociaal huurstelsel met een reeks van maatregelen die gericht zijn op objectieve toewijzing, onder andere door inzage van kandidatenlijsten en inbreng van nieuwe commissarissen.

Er werd bovendien een nieuwe manier van financieren uitgewerkt voor de sociale huisvesting.

In een derde hoofdstuk vindt men

Verleyen

het nieuwe stelsel van toelagen aan privé-personen.

Het stelsel is sterk vereenvoudigd. Er blijven slechts vijf premies over in twee stelsels. Het gevolg hiervan is dat de steun betaald wordt op het ogenblik dat hij echt nodig is. Bovendien komen de middelen terecht bij de categorieën waarvoor ze bestemd zijn. De klassieke bouwpremie werd vervangen door een tussenkomst in de hypothecaire leningslast gedurende zes jaar. Naast een basisbedrag zijn er supplementen ingebouwd die de beleidsaccenten onderstrepen : voor inbreiding, voor hogere kinderlast, voor herwaarderingsgebieden en dergelijke. Het maximum toegestane volume werd verminderd en een hypothecaire lening is noodzakelijk. De inkomensgrenzen werden opgetrokken tot 1 miljoen frank. Voor de dossierbehandeling zijn er nu strikte termijnen en de bestaande achterstand werd weggewerkt.

Het tweede stelsel omvat de premie voor kleine herstellingen en voor aanpassing van de woning aan de behoeften van bejaarden of gehandicapten. Om betekenisvol in te grijpen in de huurwoningmarkt is het aandeel van de sociale huurwoningen in die sector echter te beperkt, namelijk amper 17 procent. Wil men de situatie van de huurder verbeteren, dan zal langs andere kanalen moeten worden ingegrepen in de privé-huurwoningmarkt . Er zijn nochtans een aantal initiatieven, zoals de verbetering van het oude stelsel van de huursubsidie en het inschakelen van sociale verhuurkantoren om privé-woningen ter beschikking te stellen van sociale doelgroepen. De minister drong zelf herhaaldelijk aan op een herziening van de federale huurwetgeving. Een voorstel voor minimum kwaliteitsnormen voor Vlaanderen wordt uitgewerkt. Het past wellicht in het wetsvoorstel dat deze ochtend in de commissie werd besproken.

In het vierde hoofdstuk pleit de minister voor een aangepaste organisatie van de tussenkomsten in het voordeel van het openbaar initiatief en een belangrijke vereenvoudiging van de procedures. De middelen in het kader van de Vlaamse tewerkstellingsconferentie zullen op voorstel van de minister worden gebruikt voor de renovatie van het bestaand patrimonium van de sociale huisvestingsmaatschappijen. Dit resulteert in 500 bijkomende tewerkstellingsplaatsen gedurende twee jaar.

Een laatste hoofdstuk handelt over de kwaliteitsverbetering van de sociale woningbouw. Het doel is : architecturale kwaliteit koppelen aan een gezonde leefomgeving en een goede prijs/kwaliteitsverhouding. Aangepast en aanpasbaar bouwen wordt gepromoot via het premiestelsel om hoogbejaarden thuis te kunnen opvangen. ADL-clusters worden eveneens aangemoedigd.

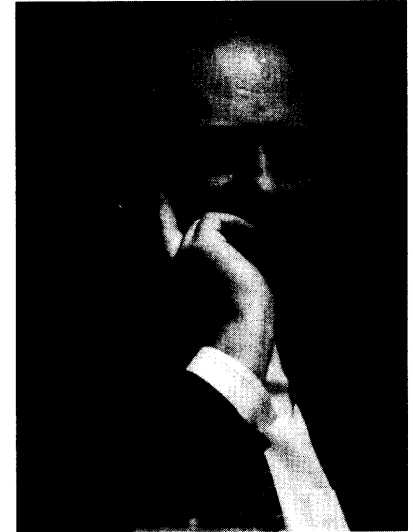
Bij de bespreking hebben nagenoeg alle commissieleden zich lovend uitgelaten over de beleidsbrief. Een aantal opmerkingen werden evenwel geformuleerd over het gebrek aan samenhang in het beleid van de Vlaamse regering en de leemten die ze menen te onderscheiden in de beleidsbrief zelf.

Wat waren de voornaamste bedenkingen ?

De raakvlakken van het huisvestingsbeleid met de bevoegdheden van het federaal niveau beperken de mogelijkheden om wantoestanden degelijk aan te pakken. Ik denk hierbij bijvoorbeeld aan de huurwetgeving. De procedures waren vaak ondoorzichtig en soms was er zelfs een opeenstapeling van adviesorganen.

In sommige gevallen is er ook een gebrek aan coördinatie. Ik denk bijvoorbeeld aan serviceflats en inbreidingsgerichte projecten, al dan niet in herwaarderingsgebieden gelegen.

Inzake de sanering van verlaten bedrijfsruimten moet worden geopteerd voor een geïntegreerde bena-

SP-Senator Ivan Verleyen was verslaggever bij de bespreking van de Beleidsbrief Leefbaar wonen in Vlaanderen

dering van de deelaspecten, zoals ontmanteling, sanering of herbestemming van het terrein en eventueel sociale huisvesting.

Er werd ook gewezen op een gebrekkige concertatie tussen de departementen van Huisvesting en Ruimtelijke Ordening. Huisvesting moet bovendien ruimer worden geïnterpreteerd dan de loutere woning en moet worden ingebed in een totale leefomgevingscultuur. Aandacht werd ook gevraagd voor de verfijning van de sociale dimensie van het aangeboden woonpakket. Ik denk onder andere aan eenoudergezinnen en alleenstaanden bij inbreidingsgerichte projecten.

Er werd ook gepleit voor de koppeling van planologische voorschriften van BPA's aan het huisvestingsbeleid, voor een geïntegreerde aanpak van planologische normen en voor maatschappelijk gefundeerd onderzoek van woonbehoeften met ingebrip van aanpasbaar bouwen. De minister antwoordt dat hieraan wordt

Verleyen

gewerkt in het kader van de woonco-decommissie. Coördinatie van alle huisvestingsinstrumenten zal moeten bijdragen tot een grotere transparantie en coherentie.

Nieuwe initiatieven moeten inspelen op de verschijnselen van de stadsvlucht, de verkleining van het gezin en de terugkeer naar de stad. Een voorstel strekt ertoe oude arbeiderswijken in stadscentra grondig te renoveren. De minister wijst erop dat die mogelijkheid nu al bestaat. Een lid haalt trouwens het voorbeeld aan van Gent.

Men dringt ook aan op financiële stimuli voor eigendomsverwerving in de sociale huisvestingssector. Men is het er immers over eens dat daardoor de druk op de huursector kan worden verminderd. Daartoe vraagt men het inkomenplafond op te trekken en de huurprijzen van de sociale woningen te herbekijken. In dit verband kondigt de minister nieuwe initiatieven aan. Een lid wijst er voorts op dat er vertragingen optreden voor de in het kader van de kansarmoedebestrijding goedgekeurde projecten. Dat zou te wijten zijn aan al te complexe procedurevoorschriften.

Uitgaande van de vaststelling dat een bouwpremie relatief klein blijft ten opzichte van de totale kostprijs van een woning, meent een lid dat de bouwpremie als dusdanig geen doorslaggevende invloed heeft op de beslissing om al dan niet een woning te bouwen. Lage interesten daarentegen zijn van veel meer belang. Vandaar dat hij zich de vraag stelt of het niet beter zou zijn de beschikbare middelen vooral te besteden aan vernieuwbouw en sanering van bestaande woningen.

Sommigen pleiten ervoor dat het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen zou inspelen op het probleem van de vlucht van de grote winkelcentra naar de rand, wat op zijn beurt nieuwe knelpunten met zich brengt. Mobiliteitsstudie en milieu-

effectrapportering zijn hierbij aangegeven werkmiddelen.

Een commissaris kaart ook de sociale verdringing van de autochtone bewoners van Vlaams-Brabant aan. De al te hoge grond- en huurprijzen zijn daar niet vreemd aan. Hij vraagt zich af waarom deze beleidsbrief daaraan geen aandacht besteedt. De minister wijst er echter op dat VLAB-invest niet tot zijn bevoegdheden behoort, maar wel tot deze van de minister-president. Hij voegt er onmiddellijk aan toe dat de respons op het urgentieprogramma in voornoemde regio niet denderend kan worden genoemd.

Ten slotte kondigen de heren Timmermans, Olivier en Caudron en mevrouw Vogels de indiening van een motie van aanbeveling aan tot besluit van het debat in plenaire vergadering.

Tot daar, mijnheer de voorzitter, het verslag van de bespreking in commissie van de beleidsbrief "Leefbaar wonen in Vlaanderen".

De voorzitter : De heer Van Eetvelt heeft het woord.

De heer J. Van Eetvelt (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, huisvesting behoort tot de elementaire levensbehoeften van de mens. Sedert kort is het in ons land zelfs een grondwettelijk recht. Het is bijgevolg de taak van de overheid om te voorzien in deze levensbehoefte voor hen die het zelf niet kunnen. Zij die wel over de mogelijkheden daartoe beschikken, moeten de ruimte krijgen en worden gestimuleerd om voor eigen woonbehoefte te zorgen.

Mijnheer de minister, het is uitermate positief dat er, halverwege de zitting, een beleidsbrief betreffende het huisvestingsbeleid bij de Raad ter bespreking wordt ingediend. De voorbije twee jaar is er op het vlak van de huisvesting immers heel wat gebeurd en innoverend werk gepresteerd. Denken wij maar aan het urgentieprogramma voor de sociale

huisvesting en aan de hervorming van het premiestelsel. Het is dus zeker aangewezen om even stil te staan, de verwezenlijkingen van de voorbije jaren aan een nader onderzoek te onderwerpen en terzelfdertijd een blik op de toekomst te werpen. De veelheid aan informatie die deze beleidsbrief bevat en die onder andere een zeer volledig overzicht van de sociale huisvestingssector in Vlaanderen geeft, zal hierbij zeker van groot nut zijn.

Mijnheer de minister, ik wijs, ten eerste, op de grote nood aan een wetenschappelijke beleidsvoorbereiding, gesteund op voldoende en recente gegevens. In het verleden is er te weinig aandacht geweest voor beleidsondersteunend onderzoek. Bij gebrek aan voldoende feitenkennis moet de huisvestingsproblematiek te vaak worden beschreven op basis van vermoedens en ontbreekt een belangrijk instrument om de woningmarkt op een realistische manier te behandelen. Alleen een systematische en onafhankelijke analyse kan een waarborg bieden voor een doelmatig en doeltreffend beleid dat over de tijdelijke regeringscoalities heen continuïteit inhoudt.

Het is in die zin dan ook betreurenswaardig dat u vooralsnog niet over de exacte cijfers beschikt voor het uitvoeren van een in voldoende mate verfijnde woonbehoeftenstudie. Een precieze evaluatie van de woonbehoeften op kwantitatieve en kwalitatieve basis wordt aldus vrijwel onmogelijk. Vandaar dat ik ervoor pleit om van de uitwerking van een dergelijke behoeftenstudie een prioriteit te maken, zo mogelijk nog in de komende maanden.

Mijnheer de minister, ik heb, ten tweede, de indruk dat onderhavige beleidsbrief vooral gedragen wordt door twee fundamentele uitgangspunten : het drastisch opdrijven van het aantal sociale huurwoningen en het vereenvoudigen van de subsidieprocedures.

De vereenvoudiging en de verkor-

Van Eetvelt

ting van de subsidieprocedures kunnen ongetwijfeld ieders goedkeuring wegdragen. De verschillende procedureregelingen met betrekking tot de toekenning van de diverse huisvestingssubsidies vertonen weinig samenhang en transparantie. Vaak worden te veel adviesorganen betrokken bij het huisvestingsbeleid en kan de onderlinge coördinatie worden verbeterd. Mede daardoor bestaat het gevaar dat soms zeer waardevolle initiatieven door de ingewikkeldheid van de procedures verzan- den in een bureaucratische romps- lomp. De grote aandacht voor de huursector – ik ben ervan overtuigd dat ook daar de noden groot zijn – mag er dan evenwel weer niet toe leiden dat de eigendomsverwerving naar het achterplan wordt gescho- ven. Ik zal zeker niet ontkennen dat het verwerven van een eigen woning voor sommige bevolkingscatego- rieën een zeer moeilijke, soms haast onmogelijke opgave is. Er dient nochtans op gewezen dat, mits een voldoende en efficiënte ondersteu- ning, ook minder gegoeden een eigen woning kunnen verwerven. Die kandidaat eigenaars met wat wij ge- makshalve een bescheiden inkomen noemen, zijn zelfs bereid om daartoe grote inspanningen te leveren.

Daarbij moet ook in overweging worden genomen dat de verwerving van een eigen woning voor de over- heid budgettair heel wat voordeliger uitvalt dan het bouwen van huurwo- ningen. De koopsector bijvoorbeeld kost de overheid door de persoonlij- ke inbreng van de koper zowel bij de aankoop als bij het latere onder- houd van de woning heel wat min- der. Daarenboven zorgt in principe elk gezin dat een eigen woning ver- werft, voor een vrijkomende huur- woning en dus voor minder druk op de huursector.

Mijnheer de minister, in het verleng- de van de aandacht voor de eigen- domsverwerving ligt een efficiënt werkende premiereglementering. Het nieuwe stelsel, bestaande uit

een tegemoetkoming, in de last van een hypothecaire lening is nu iets meer dan een jaar in werking. Dit systeem bevat zeker verschillende positieve elementen zoals bijvoor- beeld het optrekken van de inko- mensegrens en het aanzetten tot in- breiding.

Toch heb ik de indruk dat het voor heel wat kandidaat-aanvragers min- der aantrekkelijk overkomt dan de vroegere, eenmalige premie. Een evaluatie van dit systeem is aange- wezen, zodat waar nodig kan wor- den bijgestuurd en zelfs gecorri- geerd.

Mijnheer de minister, de beleids- brief over het huisvestingsbeleid in Vlaanderen kan niet worden bespro- ken zonder te wijzen op de bijzonde- re aandacht die moet worden be- steed aan de plaats van het gezin binnen dit beleid. Daarbij vormt de gezinswoning een eerste en onver- vangbaar element dat als het ware het omhulsel van het gezin vormt. Het gezin vormt immers de kern van de maatschappij en het is de garantie voor de groei en de overleving er- van.

De heer F. Van den Eynde : Zeer juist.

De heer J. Van Eetvelt : Goed won- nen, brengt tevens het belang van de kwaliteit van de woonomgeving op het voorplan. Kwalitatief goed won- nen, heeft immers ook te maken met de onmiddellijke fysische omgeving om en rond de woning. Een gezonde woonomgeving maakt essentieel deel uit van het algemeen welzijn dat door ons wordt betracht. De zorg voor de leefbaarheid van de woonge- bieden dient dan ook een belangrijk plaats in het beleid in te nemen. Een woonwijk zal plaats bieden aan ge- zinnen van verschillend sociaal ni- veau, aan gezinnen met jonge kinde- ren, aan senioren, gehandicapten en alleenstaanden en ruimte bieden voor de ontwikkeling van de mid- denstander, zodat een echte verwe- ving ontstaat en er geen sprake is van monotone wijken of apparte- mentsblokken.

Daarbij wijs ik erop dat uit een on- derzoek van de Nederlandse Natio- nale Woningraad duidelijk blijkt dat zelfs in Nederland de overgrote meerderheid van de mensen nog steeds de voorkeur geeft aan een eengezinswoning in een ruim opge- zette en veilige wijk. De eengezins- woning is dus nog steeds het meest geliefde woningtype.

Mijnheer de minister, in de beleids- brief wordt in ruime mate aandacht besteed aan zogenaamde parallelle organismen die zowel op de sociale als op de particuliere woningmarkt actief zijn. Voor sociale huurders- verenigingen wordt voorzien in een vertegenwoordiging in de diverse be- slissingsorganen van de sociale huis- vestingsmaatschappij. Dergelijke participatie van direct betrokkenen bij het beleid van de erkende ven- nootschappen in kwestie is misschien geen slecht idee, al waarschuw ik er- voor dat de werking van de betrok- ken maatschappijen hierdoor niet te zeer mag worden belemmerd. Het maken van een duidelijk onder- scheid tussen inspraak en participa- tie is aangewezen teneinde geen rechter-en-partij-situaties in het le- ven te roepen.

Ook met de sociale verhuurkantoren werd een experiment opgestart dat best met enige voorzichtigheid kan worden benaderd. Ik meen dat wij ons vooral moeten afvragen in hoe- verre wij in al deze domeinen regu- lerend willen – maar vooral kun- nen – optreden.

Een volgend punt waarbij ik even wil stilstaan is de eventuele fusie van sociale huisvestingsmaatschappijen. De vraag naar rationalisatie door fu- sies alsook de vraag naar minder bu- reaucratie, snelle procedures en een duidelijke omschrijving van de op- drachten van de betrokken maat- schappijen, zijn belangrijke elemen- ten om van de lokale maatschappijen hoekstenen van het plaatselijk huis- vestingsbeleid te maken. De be- voegdheid van de gemeenten inzake huisvesting is zeer uiteenlopend en van de lokale autoriteiten wordt te-

Van Eetvelt

recht verwacht dat zij deze maximaal benutten. De tendens om de gemeenten nog meer verantwoordelijkheden op te leggen in de strijd tegen verkrotting en leegstand lijkt mij algemeen aanvaard. Samenwerking tussen de lokale huisvestingsmaatschappijen, OCMW's, gemeenten en particuliere initiatieven op de woningmarkt kan leiden tot meer doorzichtigheid en toegankelijkheid van de lokale woningmarkt, kennis van de problematiek en coördinatie en efficiëntie van het beleid.

In het licht hiervan vraag ik mij af, mijnheer de minister, of het ogenblik niet is aangebroken om te denken aan een fusie waarbij één enkele maatschappij per gemeente zou instaan, zowel voor de huur, de koopsector als voor het grondbeleid. Immers, om een efficiënt woningbeleid te kunnen voeren is er een degelijk grondbeleid nodig. Volgens mij zou dit een hulp kunnen zijn om het de erkende vennootschappen mogelijk te maken soepel in te spelen op de lokale noden. De trend naar alsnaar grotere maatschappijen met werkgebieden van soms honderdduizenden inwoners leverden immers niet altijd de meest bevredigende resultaten op. Het is een foute veronderstelling dat kleinere maatschappijen minder efficiënt zouden werken en duurder zouden zijn dan de grotere.

Mijnheer de minister, u zal het wellicht met mij eens zijn wanneer ik zeg dat het huisvestingsbeleid niet als een volledig op zichzelf staand gegeven kan worden beschouwd. Om optimaal te renderen, moet het tot stand komen in samenhang met andere relevante beleidsterreinen, zoals de ruimtelijke ordening, de mobiliteit en zeker het grondbeleid. Ik betreur het dan ook dat in deze beleidsnota weinig of geen opties worden genomen om dienaangaande tot enige coördinatie of nadere afspraken te komen. In dat verband denk ik onder meer aan de strijd tegen de verkrotting en de leegstand, die niet kan worden losgezien van

het beleid inzake ruimtelijke ordening. Slechts een samenhangend beleid kan de leefbaarheid van de stads- en dorpskernen verhogen.

De verkrotting en de leegstand, vooral in de stadskernen, neemt nog toe. Daarbij dient evenwel te worden opgemerkt dat niet alle leegstaande woningen voor verder gebruik in aanmerking kunnen komen of ervoor geschikt zijn. Heel wat van die woningen worden niet meer verhuurd of verkocht omdat zij vaak niet beantwoorden aan de vereisten van een hedendaags wooncomfort, bijvoorbeeld door het ontbreken van badkamer en sanitair, door slechte daken, enzovoort. Verdient het dan ook geen aanbeveling de eigenaars van dergelijke woningen ook in aanmerking te laten komen voor het betrekken van een sociale huurwoning, bijvoorbeeld onder de voorwaarde dat zij hun oude woning voor renovatie overdragen aan de huisvestingsmaatschappij ?

Mijnheer de voorzitter, deze overigens zeer degelijk beleidsbrief behandelt een breed spectrum onderwerpen. Tijdgebrek laat mij niet toe even diep in te gaan op alle aspecten. Ik hoop evenwel dat u rekening zal houden met de elementen die ik heb aangehaald bij de verdere uitwerking van de in dit document vermelde doelstellingen.

De voorzitter : De heer Devolder heeft het woord.

De heer J. Devolder (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik feliciteer de verslaggever voor zijn degelijk verslag.

Mijnheer de minister, namens mijn fractie zal ik enkele opmerkingen formuleren met betrekking tot uw beleidsbrief.

Deze beleidsbrief omvat ontegensprekelijk een aantal interessante elementen die de VLD kan onderschrijven.

Ik doel hier onder andere op de gro-

tere selectiviteit en de vereenvoudiging van de procedures. Ook het voornemen om een recht op volwaardig wonen als hoofddoelstelling in de nieuwe Vlaamse huisvestingscode op te nemen, is een concrete invulling van een van de belangrijkste sociaal-economische grondrechten van de burger. Bij de beoordeeling van het huisvestingsbeleid moet echter rekening worden gehouden met de adviezen om de laagste twee inkomensdecielen geen eigendom te laten verwerven, zelfs niet na overheidscorrectie. Vanaf een derde inkomensdeciel moet het beleid gericht worden op eigendomsverwerving, temeer omdat de Vlamingen volgens diverse enquêtes hun voorkeur daarvoor hebben laten blijken. Ik wil echter ook duidelijk stellen dat deze gegevens een dynamische factor zijn en dat ze kunnen worden aangepast in de loop van de tijd, rekening houdend met de sociaal-economische evolutie. Dit is dus geen vast statistisch gegeven.

Wij stellen vast dat men afstapt van het premiestelsel en dat men overgaat op een tussenkomst in de leningslast. Het feit dat deze tussenkomsten na een korte termijn kunnen worden herzien, maakt volgens ons een beleid op lange termijn mogelijk. De VLD kan akkoord gaan met een inhaaloperatie voor de sociale woningbouw wegens de enorme wachtlijsten met kandidaten voor zo'n woning. Een andere en in maatschappelijke context zeer belangrijke motivering hiervoor is het rechtstreekse verband tussen huisvesting en kansarmoede. De Vlaamse regering wordt om deze redenen verplicht om initiatieven ter zake te nemen. De budgettaire situatie is echter jammer genoeg niet van die aard om veel overheidsgeld te pompen in sociale huisvesting. De VLD vraagt zich dan ook af waarom er gekozen werd voor de oprichting van een gemengde vennootschap Domus Flandria.

Mijnheer de minister, wij zijn allereerst voor nieuwe overheidsinstellingen

Devolder

gen omwille van het gevaar van bureaucratische inefficiëntie. Er is ook dikwijls een gebrek aan democratische controle. De VLD wil de sector openstellen voor privé-initiatief gekoppeld aan individuele subsidies. Belangrijk hierbij is het principe van de selectiviteit.

Mijnheer de minister, wat het fusioneren van de huisvestingsmaatschappijen betreft, wil ik even uw aandacht vestigen op een concreet geval dat indruist tegen de beleidsopties. Ik citeer de beleidsbrief : De grootte van de maatschappijen is een belangrijk criterium maar niet het enige criterium. Andere elementen die meespelen zijn de ligging – geen fusie van uiteenliggende huisvestingsmaatschappijen – enzovoort. Einde citaat. Toch stemde de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij als voorgedijnsinstrument begin mei in met de fusie van de CV Antwerpse Bouwcoöperatie met de Gentse HCV Huisvestingsmaatschappij van Vlaanderen. Mijnheer de minister, met het oog op deze beleidsbrief willen wij graag weten welke stappen u eventueel zult ondernemen om de beslissing van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij in overeenstemming te brengen met uw beleidsvisie.

Ik ben reeds langer dan een decennium betrokken bij de sociale woningbouw in Brugge. Ik maak zelfs deel uit van een toewijzingscomité en ik denk dat dit in Brugge, ongeacht de wijzigingen in de politieke constellatie, steeds goed heeft gefunctioneerd. Wij juichen het dus toe dat u een objectieve normering voor het toekennen van de woningen wilt invoeren. Als man van de praktijk wil ik u echter waarschuwen dat u er dan ook voor zult moeten zorgen dat u niet wordt geconfronteerd met leegstand door een te grote administratieve belemmering. In deze sector, waar de nood zo hoog is, is elke maand leegstand onverantwoord. De administratieve procedures zullen volgens ons ook rekening moeten houden met een efficiënt be-

leid inzake het toekennen van woningen. U zult er voor moeten zorgen dat er geen periode van leegstand ontstaat door een te grote betutteling.

Volgens ons bestaat de beste manier om objectief te handelen er in dat men huurcheques of huursubsidies rechtstreeks aan de huurder toekent, op voorwaarde dat het systeem selectief wordt toegepast. Anders wordt dit immers onbetaalbaar. Wij stellen ons echter vragen bij het bedrag van 25 miljoen frank aan subsidies dat wordt toegekend aan de huurdersbonden. Wij denken dat de huurders ook rechtstreeks terecht kunnen bij de ombudsman van de Vlaamse Gemeenschap. We moeten niet aan overorganisatie of doorverwijzing gaan doen.

Mijnheer de minister, wij vragen ons ook af waarom potentiële investeerders in woningbouw fiscaal ontmoedigd worden. De VLD pleit voor het aanmoedigen van potentiële investeerders via fiscale stimuli. Zo kan het aanbod van huurwoningen worden vergroot. We pleiten er dan ook voor dat men niet alleen in de sector van de sociale huurwoningen het BTW-tarief verlaagt, men zou dit ook moeten doortrekken naar de markt van de privéwoningen.

Het inbeddingsgericht investeren is een zeer belangrijk aspect van de huisvesting. De nood aan een globale visie op ruimtelijke ordening verplicht de overheid er toe te zoeken naar een integratie van de sociale huisvestingsprojecten in het bestaande weefsel van steden en gemeenten. De kleinere maatschappelijke kost en het vrijwaren van de schaarse open ruimte rechtvaardigen dit initiatief. In Brugge hebben wij op dat vlak, ook onder vorige ministers, reeds een en ander kunnen voorleggen.

Het is ook van het allergrootste belang rekening te houden met diverse bijzondere categorieën voor wie het verwerven van een gepaste huisvesting jammer genoeg geen evidentie is.

Ik denk hierbij concreet aan de bejaarden, de gehandicapten, de eenoudergezinnen, de grote gezinnen en de migranten. Het gaat hier inderdaad om weinig kapitaalkrachtige groepen waarvan sommigen toch vrij dure infrastructuur nodig hebben. In de beleidsbrief werd hieraan tegemoetgekomen via een aanpassingspremie. De vraag rijst echter of het systeem inderdaad voldoende effectief zal werken.

Ten opzichte van deze categorieën moet het huisvestingsbeleid dan ook voldoende selectief zijn. Inbreidingsprojecten kunnen een interessante bijdrage vormen voor projecten voor bejaarden of fysiek gehandicapten die dan ook minder moeilijkheden zullen hebben om de meest noodzakelijke elementen in hun dagelijkse voorzieningen te bereiken.

Mijnheer de voorzitter, een aantal koerswijzigingen van de minister worden door de VLD effectief gesteund, namelijk de grotere selectiviteit, de vereenvoudigde procedures, de poging tot objectieve toekenning van de woningen, het maken van een onderscheid tussen de bouw-, de huur- en de koopsector, de speciale inspanningen voor bejaarden en gehandicapten en de inbreidingsgerichte investeringen. Toch zal de VLD dit beleid in globo niet steunen, omdat voorbij wordt gegaan aan de financiële problemen in de huisvestingssector en het teveel is gebaseerd op overheidsinstellingen die een effectief beleid belemmeren. Wij kiezen nog steeds voor het particuliere initiatief, rechtstreekse steun aan het individu en financiële gezondmaking en responsabilisering van de huisvestingsmaatschappijen.

De voorzitter : De heer Caudron heeft het woord.

De heer J. Caudron (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, op mijn beurt feliciteer ik de verslaggever voor zijn voortreffelijk rapport.

In Vlaanderen is er ongetwijfeld nog

Caudron

steeds vraag naar betaalbare huurwoningen. Bovendien moet ervoor worden gezorgd dat die woningen beschikbaar zijn voor degenen die er werkelijk behoefte aan hebben. Met haar sociaal woonbeleid kan de Vlaamse regering hierop een voorzichtig antwoord formuleren. Daarom onderschrijft de Volksunie de krachtlijnen van de beleidsbrief *Leefbaar Wonen in Vlaanderen*.

De omvang van de woningnood rechtvaardigt inderdaad een initiatief van de Vlaamse overheid. Het verheugt de Volksuniefractie dat de sociaal zwakkere bevolkingsgroepen daarbij extra aandacht krijgen. De vereenvoudiging van de procedures en de wil om voortaan objectieve toewijzingscriteria te hanteren, zijn een schuchtere aanzet om komaf te maken met scheefgegroeide situaties uit het verleden. Laten wij hopen dat het niet bij woorden alleen blijft.

Door de voorkeur te geven aan inbreidingsprojecten, kiest de regering voor de verzoening van het recht op wonen met de vrijwaring van de schaarse open ruimten in Vlaanderen. De Volksunie heeft steeds voor een samenhangende aanpak van de woon-, werk- en ontspanningsaspecten gepleit. In het dichtbevolkte Vlaanderen moet het sociaal woonbeleid nu al worden ingepast in het Structuurplan Vlaanderen. De overheid vervult op dit vlak een voorbeeldfunctie. Wij hebben ter zake ook vertrouwen in de professoren die een eigen Vlaamse Wooncode opstellen waarin meer coherentie tussen ruimtelijke ordening, mobiliteit, leefmilieu, tewerkstelling en stadsvernieuwing wordt nagestreefd. Renovatie krijgt voorrang op nieuwbouw, een keuze die navolging verdient in de particuliere sector.

Toch blijven er hier en daar lacunes bestaan in de strijd voor een gewaarborgd recht op wonen. De Volksunie wil onder meer een halt toeroepen aan de groot-speculatie en het vrijwillig laten leegstaan en verkrot-

ten van gebouwen. De invoering van een progressieve taks op leegstaande woningen zou op termijn soelaas kunnen brengen.

De Volksunie kan bijgevolg akkoord gaan met de financiële aanmoediging van het saneren van ongezonde woningen. Op dit vlak is er een belangrijke taak weggelegd voor de Vlaamse gemeenten. Zij hebben namelijk de bevoegdheid om op lokaal vlak tegen dergelijke toestanden op te treden. De aanstelling van een gemeentelijke huisvestingsambtenaar kan bijdragen tot een meer doelgericht sociaal woonbeleid op gemeentelijk vlak. Als integraal-federalistische partij is de Volksunie immers een vurige pleitbezorger van meer autonomie voor de Vlaamse gemeenten, ook op dit beleidsterrein.

Wij vragen eveneens prioritaire aandacht voor het Vlaamse en groene karakter van Vlaams-Brabant. Ten einde jonge of minder begoede Vlamingen de kans te geven om betaalbare huisvesting te vinden in hun eigen gemeente, eisen wij de snelle goedkeuring van het Woondecreet Van Vaerenbergh-Suykerbuyk. Op die manier zou een wettelijke basis worden gelegd voor het woonrecht in Vlaams-Brabant en de Vlaams-Nederlandse grensstreek. *Domus Flandria* is een tijdelijke oplossing, toegespitst op tachtig gemeenten waar de woningnood het hoogst is. We juichen dit initiatief toe, maar dringen aan op blijvende aandacht voor dergelijke probleemgebieden. In dit verband vraag ik nogmaals extra aandacht voor de toewijzing van sociale woningen in de Vlaamse rand rond Brussel.

Tot slot wil de Volksunie haar instemming betuigen met betrekking tot het concept van de ADL-projecten, de zogenaamde Activiteiten van het Dagelijkse Leven, waardoor wordt tegemoetgekomen aan de verzuchtingen van gehandicapte en minder-mobiele medeburgers. Deze projecten dienen eveneens te anticiperen op de toenemende vergrijzing van de Vlaamse bevolking.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de Volksunie zal deze beleidsbrief goedkeuren.

De voorzitter : De heer Van den Eynde heeft het woord.

De heer F. Van den Eynde (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, deze beleidsnota die in een zeer leesbare vorm werd gegoten en die werd opgesteld in een begrijpelijke taal die bovendien niet wetstraatees klinkt, bevat heel wat positieve punten.

Sta mij toe te alluderen op een kleine uitzondering, een detail dat naar mijn mening echter typerend is voor een ziekte waardoor het Nederlands van onze beleidsmensen tegenwoordig systematisch wordt aangetast. Op bladzijde 29 lees ik het volgende : Een historisch voorbeeld is de evolutie van uitgebreide gezinnen. Men vindt het noodzakelijk om aan de Vlamingen duidelijk te maken wat een uitgebreid gezin is, ik citeer : *Extended families*. Vervolgens komt men tot de kerngezinnen waarbij men over het hoofd heeft gezien om tussen haakjes nucleair families te vermelden. Ik meen dat voor de Vlamingen een vertaling van het Nederlands in het Engels overbodig is.

De heer R. Van Hooland : Dit daarteert van voor het decreet Van Grembergen.

De heer F. Van den Eynde : Ik meen dat het decreet Van Grembergen hiermee weinig te maken heeft.

Mijnheer de voorzitter, sommige elementen uit deze beleidsnota kunnen wij ongetwijfeld goedkeuren, zoals onder meer de objectieve criteria bij de toekenning van sociale woningen en een vereenvoudiging van de procedures, maar toch zijn er enkele hiaten.

In de eerste plaats ; iedereen is er zich van bewust dat het begrip woonproblematiek in Vlaanderen niet meer uitsluitend slaat op de proble-

Van den Eynde

men van de mensen die aan de rand van de grotere steden wonen, maar dat dit begrip ook van toepassing is op Vlaams-Brabant.

Het moet mij toch van het hart dat de Vlaamse regering, die zich af en toe bekommert toont over hetgeen zich in Vlaams-Brabant afspeelt, het niet nodig vindt in de beleidsbrief Leefbaar wonen in Vlaanderen een apart hoofdstuk te wijden aan de woonproblemen die zich in deze streek voordoen. Mijnheer de minister, wellicht zult u mij antwoorden dat Vlabinvest hiervoor een oplossing biedt en dat de problematiek van Vlaams-Brabant niet onder uw verantwoordelijkheid valt. Ik heb in de commissie verwezen naar een getuigenis tijdens een hoorzitting in Overijse, waar iemand verklaarde dat er in de praktijk van Vlabinvest niet veel terecht komt.

Het zou logisch zijn dat buiten Vlabinvest - dat uiteraard kan worden beschouwd als een lovenswaardig initiatief - in de beleidsbrief de problematiek van Vlaams-Brabant wordt aangeroerd. Leefbaar wonen is in Vlaams-Brabant uitsluitend mogelijk voor mensen die op de ene of de andere wijze financieel worden gesteund door Europese instellingen. Voor Vlamingen wordt het in Vlaams-Brabant echter moeilijk - om het op een eufemistische manier te zeggen. Het is daarom des te meer verwonderlijk dat Vlaams-Brabant in deze beleidsbrief geen apart hoofdstuk kreeg.

Andere probleemcategorieën worden vrijwel in elke beleidsbrief te berde gebracht. Het beleid heeft immers zijn voorkeuronderwerpjes, die met liefde worden gekoesterd. Het zal u wellicht niet verbazen dat één van deze voorkeuronderwerpjes, deze troeteldiertjes de problematiek is van hetgeen men in het jargon van het beleid de migranten noemt.

Wanneer men nagaat welke de doelgroepen zijn van het beleid, stelt

men vast dat een specieke doelgroep naar voren wordt geschoven. Mijnheer de minister, ik ben ervan overtuigd dat er nog meer doelgroepen zijn en dat ze waarschijnlijk niet allemaal konden worden vermeld. De allereerste doelgroep wordt aangegeven met het begrip migranten. Bovendien is het ook de enige doelgroep waarbij op geen enkel vlak voorbehoud wordt gemaakt met betrekking tot de problematiek waarmee zij te maken hebben. Ik vergelijk deze doelgroep met de doelgroep van de bejaarden, wier situatie hachelijk wordt genoemd, al voegt men eraan toe : De situatie van de bejaarden wijst echter niet eenduidig in dezelfde richting. Heel wat bejaarde gezinnen zijn eigenaar van een woning.

Wat de grote gezinnen betreft, gaat men er eveneens van uit dat hun situatie verre van ideaal is, maar grote gezinnen vormen vanuit een sociaal-economisch profiel een zeer heterogene groep, zegt de beleidsbrief. Ik betwist helemaal niet dat grote gezinnen vanuit sociaal-economisch profiel een heterogene groep vormen en de situatie van de bejaarden is inderdaad niet eenduidig - gelukkig maar - zij staan niet allemaal aan de rand van de miserie.

De migranten echter vormen blijkbaar wel een homogene groep. Het dogma van het regime speelt hier à fond. De migrant wordt - net zoals in alle andere beleidsnota's - voorgesteld als het slachtoffer bij uitstek, als de mens die absoluut, voor iedereen en zonder enig voorbehoud moet worden geholpen. Het spijt mij te moeten vaststellen dat dit misschien het standpunt is van de welkenkenden die in dit land bepalen hoe men de problematiek van de migrant mag bekijken en van de mensen die ver van de steden wonen waar er concentraties zijn van gastarbeiders. Het is echter zeker niet het standpunt van de mensen die in deze wijken wonen en vertrouwd zijn met de problematiek. Zij weten immers dat het begrip kansarmoede, dat men uiteraard ook in deze nota te

rugvindt, een begrip is dat bij het beleid hoort sinds de verkiezingsoverwinning van het Vlaams Blok bij de gemeenteraadsverkiezingen van 1988. Toen werd het begrip kansarmoede gelanceerd als een oplossing voor de problematiek. De mensen uit de betrokken wijken ervaren dit begrip als meer dan relatief. In de eerste plaats is het semantisch trucje mislukt want heel wat mensen gebruiken het begrip kansarm wanneer ze doorgewoond arm bedoelen. Daarenboven is het een begrip waar de bewoners van onze grote steden vaak mee glimlachen. Zij weten immers wat de werkelijke situatie is van de groep, die in de taal van het beleid de migranten wordt genoemd. Dat de migranten niet in ideale omstandigheden zijn gehuisvest, staat buiten kijf. Ook wij betwisten dit niet. De huisvesting van de gastarbeiders is in deze wijken echter doorgaans niet slechter dan deze van de zogenoemde autochtonen. De kansarmen zijn wellicht vrij sober gehuisvest, maar uit andere symptomen blijkt vaak dat het begrip armoede niet helemaal op hen van toepassing is. Mijnheer de minister, indien u met de bewoners van deze wijken zou spreken velen van hen zijn ex-kiezers van de socialistische partij - zouden zij u kunnen meedelen met welke wagens deze kansarmen rijden.

Het zijn niet de kleine, ouderwetse autootjes, maar vaak voertuigen die mogen worden gezien.

Mijnheer de minister, dat betreur ik. Enerzijds vergeet men volkomen Vlaams-Brabant en anderzijds vindt men het alweer eens nodig om als eerste doelgroep mensen aan te duiden die, ik ontken dat niet, misschien in omstandigheden wonen die niet ideëel zijn en in sommige gevallen zelfs verre van ideëel - maar zeker niet allemaal. Dat voorbehoud wordt voor andere groepen wel gemaakt. Dat blijkt voortdurend uit deze nota. Dat is te betreuren.

Tot slot kan ik niet anders dan de opmerking van de heer Devolder

Van den Eynde

herhalen. Het is voor mij ook niet duidelijk waarom een huurdersbond moet worden gefinancierd. Ik vind dat niet noodzakelijk. Het vrije recht op vereniging wordt in de Grondwet bepaald. Ik denk er niet een vereniging te verhinderen om te functioneren. Maar dergelijke verenigingen, die er toch zijn om de belangen van een bepaalde categorie van mensen te verdedigen, subsidiëren is toch nog iets anders. De bestuurders van dergelijke verenigingen kunnen best worden aangeduid door de leden van die vereniging zodat niemand er kan aan twifelen dat ze erdoor gemandateerd zijn. Wanneer zulke verenigingen zouden kunnen bestaan door de lidgelden van de huurders, dan zou duidelijk worden aangetoond dat zij namens de huurders is gemandateerd. Wanneer zij voor het grootste deel leeft van subsidies die zij van het beleid ontvangt, kan men alleen maar besluiten dat zij er is bij de genade van het beleid en dat zij bijgevolg alleen maar bij de genade van het beleid kan functioneren. Men moet dus twifelen aan haar inzet voor de belangen van de mensen die ze beweert te verdedigen. Ik kan dus alleen maar verzet aantekenen tegen deze subsidiëring. **(Applaus bij het VB)**

De voorzitter : De heer Timmermans heeft het woord.

De heer J. Timmermans (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, deze beleidsbrief heeft, over het algemeen, de goedkeuring van het grootste gedeelte van de leden van de commissie gekregen. De verslaggever heeft er, in een zeer uitgebreid rapport, op gewezen. Ook de voorgaande sprekers hebben de belangrijke positieve signalen en krachtlijnen daarin onderstreept. Ik zal er mij dus toe beperken om, namens de SP-fractie, een aantal klemtonen te leggen.

Vooreerst sluit ik mij aan bij de vraag om, wat in deze beleidsbrief

toch historisch mag worden genoemd, alle mogelijke informatie over de woningmarkt te verzamelen om inderdaad te komen, maar dan op een wetenschappelijke wijze, tot een werkelijk behoeftenonderzoek dat nodig is om tot een degelijk huisvestingsbeleid, meer nog, een woonbeleid te komen. De tendens die in deze beleidsbrief tot uiting komt, met name dat het huisvestingsbeleid in een ruimer kader moet worden gesitueerd, is positief. Er wordt niet meer over woningbeleid maar over een woonbeleid gesproken.

Het betrekken van de woonomgeving bij het huisvestingsbeleid overstijgt uiteraard uw bevoegdheid als minister van Huisvesting. Andere collega's hebben er echter reeds op gewezen dat wij tot een meer gecoördineerd beleid zouden moeten komen, zeker inzake de ruimtelijke ordening.

Het grond- en pandenbeleid is noodzakelijk — en de heer Van Eetvelt heeft hierop ook gewezen — willen we een echt woonbeleid uitwerken dat alle aspecten belicht van geïntegreerd wonen en een oplossing biedt voor het probleem van de te hoge huurprijzen.

Dit laatste behoort weliswaar niet tot onze bevoegdheid maar tot de bevoegdheid van de federale regering. Ik wijs erop dat de minister zelf al de noodklok heeft geluid. Door de heren Landuyt en Erdman van de SP-fracties in Kamer en Senaat werd een voorstel in dit verband ingediend. Dit toont toch wel aan dat het bepalend element voor degelijk wonen, namelijk betaalbaar wonen in een degelijke woning, voor ons primordiaal is.

Jammer genoeg kunnen we in het Vlaamse parlement alleen maar de alarmklok luiden. Wij moeten dat echter ook blijven doen in het federaal parlement. De overheid moet in wezen dus meer greep krijgen op de woningmarkt. De invloed van de immobiliënmaatschappijen is volgens de SP veel te groot. Dit is wellicht

in tegenstelling tot het standpunt van de VLD maar wij zijn de mening toegedaan dat wij nood hebben aan een gericht grond- en huisvestingsbeleid dat meer kan inspelen op de markt.

Met het aanbod van de overheid inzake sociale huisvesting kunnen we uiteindelijk niet veel interveniëren vermits dit aanbod is beperkt tot slechts 5,2 procent. Hoe kunnen we dan regulerend optreden inzake al te hoge prijzen op de woningmarkt ?

De voorzitter : De heer Devolder heeft het woord voor een interruptie.

De heer J. Devolder : Mijnheer de voorzitter, wij hebben deze ochtend het voorstel van decreet van de heer Vande Lanotte besproken. Zelfs de regering meent amendementen te moeten indienen omdat ze vreest voor huurprijsbepalingen in de toekomst, maar toch mag de overheid op dat vlak niet te veel reglementeren.

De heer J. Timmermans : Mijnheer de voorzitter, ik zou het willen om-draaien want nu is de privé-sector allesoverheersend en zijn de mogelijkheden van de overheid te beperkt. Wij pleiten ervoor om in de sociale sector goede woningen aan te bieden tegen een redelijke prijs.

Er wordt geopteerd om eerst aan inbreiding te doen. Ik wijs erop dat dit enorm moeilijk is voor de huisvestingsmaatschappijen. De kostprijs voor de verwerving van gronden in die inbreidingsgerichte projecten is veel te hoog. Artikel 95 van de huisvestingscode voorziet wel in een bijzondere tegemoetkoming in dergelijke gevallen, maar er zijn problemen ingevolge te moeilijke en te lange procedures.

Wij rekenen op de door de minister aangehaalde na te streven vereenvoudiging van de procedures zodat deze mogelijkheid meer kansen krijgt.

Er kan volgens ons ook worden ge-

Timmermans

dacht aan een systeem waarbij de gronden en woningen in het bezit blijven van de openbare sector, zoals gemeenten en OCMW's, die deze dan prioritair zouden kunnen aanbieden aan de huisvestingsmaatschappijen.

Mijnheer de minister, wij zijn heel tevreden met het urgentieprogramma omdat het noodzakelijk is dat een grote inhaalbeweging op gang wordt gebracht. Met Domus Flandria hebt u het signaal willen geven dat er goedkoper kan en moet worden gebouwd. Het huidige systeem is namelijk niet meer betaalbaar in de toekomst. Ik pleit er namens de SP voor dat deze tendens in elk geval wordt voortgezet. Goedkopere materialen zijn niet noodzakelijkerwijze slechte materialen.

Er is dus nood aan een grote differentiatie in de kostprijs van sociale woningen. Sommige maatschappijen bouwen trouwens bewust duurder om een bepaald publiek aan te trekken, of anders gezegd een bepaald publiek uit te sluiten. Bovendien is er de maatschappelijke tendens van kleinere gezinnen. Het bestaand patrimonium is evenwel geschoeid op de leest van grote gezinnen. Het huisvestingsbeleid moet ook in die zin worden aangepast. Met andere woorden, er moeten meer voorzieningen voor kleine gezinnen komen.

Ten slotte dring ik aan op een grondig onderzoek van de uiteindelijke kwaliteit van de huurwoningen die door de privésector worden gebouwd, bij de uitvoering van de beleidsbrief. Dit element is immers al te beperkt uitgewerkt. Een wetenschappelijk onderbouwde behoeftenstudie, zoals door een collega werd bepleit, moet dus ook de kwaliteit van de huurwoningen en de graad van bewoonbaarheid analyseren zodat de overheid haar beleid daarop kan afstemmen.

Mijnheer de minister, ik rond af met de mededeling dat ik samen met de

collega's Vogels, Olivier en Caudron een motie van aanbeveling zal indienen. Daarin wordt de Vlaamse regering gevraagd om onderhavige beleidsbrief verder in de aangegeven richting uit te werken en een belangrijke rol te spelen bij eigendomsverwerving door de inkomensgrens voor de aankoop van een sociale woning op te trekken tot 1,2 miljoen frank en de premies voor tussenkomst in hypothecaire leningen te verhogen. **(Applaus)**

De voorzitter : Minister vice-president De Batselier heeft het woord.

Minister N. De Batselier (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, vooraleer te antwoorden op de verschillende uiteenzettingen die meestal in dezelfde richting gaan, dank ik de heer Verleyen voor zijn uitstekend verslag.

Mijnheer de voorzitter, een huisvestingsbeleid vandaag is meer dan het bouwen van huizen. Een geïntegreerd beleid is dan ook noodzakelijk, wat overigens door zowel de heer Van Eetvelt als door de heren Devolder, Caudron en Timmermans werd benadrukt. Het woonbeleid moet met andere woorden in een ruim kader worden gesitueerd.

Dat betekent dat coördinatie haast een vanzelfsprekendheid is. Dat dit beleid door een en dezelfde administratie wordt uitgevoerd, is reeds een goed begin. Ik verwacht een nog betere coördinatie, eens de administratie optimaal functioneert.

Ik onderschrijf de vraag naar meer wetenschappelijk ondersteunend onderzoek. U kunt zich overigens niet inbeelden met welke moeilijkheden wij werden geconfronteerd bij de opmaak van deze beleidsbrief, inzonderheid van het eerste hoofdstuk dat de bestaande situatie analyseert. Het heeft zweet en tranen gekost.

Eigenlijk zou men de toestand jaarlijks moeten evalueren. Dat is in de huidige omstandigheden evenwel een onmogelijkheid.

Het toont in ieder geval eens te meer aan dat er nood is aan een beleidsondersteunend wetenschappelijk onderzoek uitgevoerd door een onafhankelijke instelling.

Mijnheer de voorzitter, het is ongetwijfeld niet meer nodig nogmaals gedetailleerd op het beleidsdocument in te gaan. Ik beperk mij tot het aspect van de eigendomsverwerving, waarnaar alle sprekers hebben verwezen.

Het is inderdaad correct dat de behoeften in de huursector groot zijn. Dit betekent echter niet dat de Vlaamse regering geen aandacht besteedt aan de eigendomsverwerving. De financiële middelen van VHM voor de koopsector werden evenredig verhoogd met de huursector. Bovendien wenst de regering de plafonds van de inkomens te verhogen zodat niet alleen deze inkomenscategorieën een eigendom kunnen verwerven maar er ook een ontspanning op de huurmarkt ontstaat. Het nieuwe systeem, dat reeds dertien maanden toegepast wordt, heeft twee doelen : een rechtvaardigere verdeling en voorkoming van misbruiken. Men zal een aantal correcties moeten doorvoeren omdat de conjunctuur in de bouwsector slecht is. De Vlaamse regering overweegt daarom een aantal maatregelen te nemen. De basisbedragen voor bouwkoop kunnen met 10 procent verhoogd worden, deze voor renovatie met 50 procent. De inkomensplafonds kunnen worden verhoogd van 1 miljoen naar 1,2 miljoen frank zodat de eigendomsverwerving aantrekkelijk wordt. Het systeem functioneert zeer goed : de premies worden drie maanden na de kennisgeving van het eventueel recht uitbetaald. Vroeger werden de premies pas na vijf jaar uitbetaald.

De raad van bestuur van VHM is bevoegd voor de fusies. De raad van bestuur heeft reeds een aantal fusies goedgekeurd. Ik ben voorstander van dergelijke fusies op voorwaarde dat er geen mastadontmaatschappijen ontstaan. Het voorstel van een

De Batselier

maatschappij per gemeente is slechts haalbaar voor een middelgrote gemeente. In Antwerpen of Gent is dat niet mogelijk. Kleine gemeenten met drie maatschappijen is evenmin wenselijk omdat daardoor de kleinschaligheid ten top gedreven wordt. In 1991 heeft men aan 46 maatschappijen een beperkte bestaansduur voor drie jaar toegekend, alle anderen werden met dertig jaar verlengd. Vlaanderen telt ongeveer 110 maatschappijen. Bij 17 van de 46 maatschappijen werd reeds een fusie doorgevoerd. Het mandaat van 11 maatschappijen, waarvan 6 na fusie, werd definitief verlengd. Vier maatschappijen kregen een mandaat voor 2 jaar. Twaalf maatschappijen kregen een beperkt mandaat tot 30 september 1994. De maatschappij Het Lindenhof uit Blankenberge moet saneren. De Vrije Woonst uit Mechelen heeft sinds 1982 een kortgeding aangespannen tegen VHM. De fusie tussen de Gentse Huisvestingsmaatschappij en de Antwerpse Bouwcoöperatie Linkeroever, twee huurderscoöperatieën met inspraak van de aandeelhouders in het beleid, werd op dezelfde juridische basis doorgevoerd.

Collega Devolder, de Vlaamse regering zal voorzien in voldoende flexibiliteit voor de maatschappij bij de beoordeling van de toewijzing, zodat de leegstand niet zal toenemen.

Het is correct dat de huurdersbonden gesubsidieerd worden. Zij zien erop toe dat de toewijzingsregels correct toegepast worden. Een gewone huurder is niet in staat een grote maatschappij te controleren omdat de lijst vaak onoverzichtelijk is. De controle op maatschappijen die werken met een fichesysteem is gemakkelijker. Dit systeem zal binnenkort echter verdwijnen. De controlefunctie van de huurdersbonden is zeer belangrijk. Bovendien worden zij ook ingeschakeld op de privé-huurwoningmarkt.

De opmerking van de heer Van den

Eynde dat de beleidsbrief geen rekening houdt met Vlaams-Brabant is niet correct. Integendeel. Vlaams-Brabant wordt zelfs vermeld bij de knelpunten van de huisvestingssector. Bij de bespreking van de verdringingsproblematiek omwille van de prijsstijgingen van de huur en de bouwkosten staat Vlaams-Brabant centraal. Ik herhaal dat alle cijfergegevens degelijk Vlaams-Brabant vermelden.

Het is wel correct dat de beleidsnota niet handelt over Vlabinvest omdat ik niet bevoegd ben.

Mijnheer de voorzitter, collega's, de Vlaamse regering zal blijvende aandacht moeten besteden aan de vereenvoudiging van een aantal procedures. De artikelen 95, 80 en 94 en de IKB zijn daarvan voorbeelden.

Het is tevens belangrijk dat de evolutie naar kleinere gezinnen als essentiële toetsingsfactor moet gelden voor het patrimonium dat we in de toekomst willen opbouwen.

De sector van de sociale woningbouw beslaat amper 5 percent van het totale woningpatrimonium in Vlaanderen en vertegenwoordigt daarin slechts 17 percent van de huursector. Het is niet met die schamele 17 percent dat het grote huurprobleem in Vlaanderen zal worden opgelost. Als we de privé-huurwoningmarkt uit de band laten springen wat de huurwoningen betreft, dan zal dit ongetwijfeld een negatieve invloed uitoefenen op de sociale woningmarkt als dusdanig. In Vlaanderen hebben we een serieuze inspanning geleverd inzake de sociale woningenproblematiek en nu merken we dat de privé-markt niet optimaal en actief genoeg werkt. Dit betekent dat nu nog meer mensen op de wachtlijst terecht komen dan toen we nog niet met dit initiatief waren begonnen. Bij de federale minister heb ik al meerdere keren gepleit om in dit verband de nodige maatregelen te treffen. Hij zou immers niet uit het oog mogen verliezen dat wanneer de overheid – ook als dat een

regionale instantie is – efficiënt haar miljarden wil aanwenden, dat mogelijk moet zijn zonder enige belemmering omdat op de privé-markt niet wordt ingegrepen.

De voorzitter : De heer Devolder heeft het woord.

De heer J. Devolder : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, na aandachtig het antwoord van de minister te hebben gehoord, wil ik toch nog enkele opmerkingen maken.

U beweert dat de privé-markt geen goede garanties biedt. Wij daarentegen zijn van mening dat men het privé-initiatief niet voor eigendomsverwerving, noch voor investeringen in onroerende goederen nationaal mag blijven ontmoedigen. eigenaars en verhuurders van onroerend patrimonium worden door een reeks van financiële en fiscale maatregelen zwaar getroffen. Dit levert een vertekend beeld op van de huurmarkt en de overheid is daar de grote oorzaak van.

Vervolgens poneert u dat de huurdersbonden subsidie moeten blijven ontvangen. Iemand die met een bepaalde toewijzing niet tevreden is – vandaag voelen mensen zich immers al snel bekocht – kan toch terecht bij de commissaris die door de Vlaamse regering werd aangeduid. Als burger weet men dus waarnaar toe met eventuele klachten.

Minister N. De Batselier : Het is veel belangrijker dat we via die instellingen huurwoningen op de privé-markt zoeken én vinden.

De heer J. Devolder : Het is hoe dan ook moeilijk een woning te vinden, of dat nu op de huurmarkt of op de privé-markt gebeurt. Ik heb het hier meer speciaal over de huurmarkt voor de sociale huisvestingsmaatschappijen en daar kunnen geen problemen ontstaan in zoverre dat de aangeduide commissarissen afdoende worden geïnformeerd. Die zijn er immers om toezicht te houden.

Devolder

In de toewijzingscomités van de sociale huisvestingssector zetelt ook een commissaris, die instaat voor de controle. Hij moet erop toezien dat men volgens de vooropgestelde beschikkingen handelt en als er zich al een discussie ontspint, dan is hij de man tot wie men zich moet wenden. Hij werkt uiteindelijk in opdracht van de Vlaamse regering en heeft geen politieke functie. Als niet alle beschikkingen zijn getroffen, is hij volgens mij in de eerste plaats verantwoordelijk als blijkt dat de prioritaire normen voor de toekenning niet werden gehanteerd.

Mijnheer Timmermans, over de invloed van wat wij een overregulerend effect vinden, zullen we het nooit eens worden, vrees ik. U meent dat de overheid te weinig betrokkenheid toont. De VLD blijft erbij dat ook in de privé-huursector -als die niet verder wordt ontmoedigd- zich redelijke mogelijkheden zullen aandienen.

De voorzitter : De heer Van den Eynde heeft het woord.

De heer F. Van den Eynde : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, op bladzijden 28 en 76 wordt telkens in welgeteld één paragraaf naar Vlaams-Brabant verwezen en wordt de problematiek even geschetst. Enige referentie hieromtrent bij de feitelijke doelgroepen van het huisvestingsbeleid ontbreekt volkomen. Vaststellen dat er in Vlaams-Brabant een probleem rijst, volstaat immers niet als men iets wil doen. Uit dit document kan ik absoluut niet opmaken dat men in Vlaams-Brabant nog iets anders van plan is dan wat met Vlabinvest zal gebeuren. Dat ontgoochelt ons ten zeerste.

Minister N. De Batselier : In het kader van Domus Flandria duiden wij 80 gemeenten aan, waaronder een aantal die zich in Vlaams-Brabant bevinden. De respons vanwege die gemeenten naar huisvestingssubsidies

is merkkelijk lager dan het Vlaamse gemiddelde. De mogelijkheden bieden zich dus wel aan, maar men is er in die regio minder happig op.

De voorzitter : De heer Landuyt heeft het woord.

De heer R. Landuyt : Mijnheer de voorzitter, ik wil het gebrek aan kennis ter zake van de heer Devolder even aan de kaak stellen. Wanneer hij het heeft over de huurdersbonden, dan doelt hij niet op sociale huur, maar wel op die vijftien mensen die per week in - bijvoorbeeld - Brugge komen aankloppen met klachten over het feit dat hun huurcontract telkens weer wordt opgezegd om de prijs te kunnen verhogen in overleg met telkens weer dezelfde partijen. De huuropzeg wordt dus systematisch misbruikt om de maatregelen die de federale regering heeft proberen op te leggen ten aanzien van de eigenaars, te neutraliseren. Op die manier komen deze namelijk ten laste van de huurder en dat draagt onmiskenbaar bij tot de sterk aangroeiende wachtlijsten voor de sociale huurwoningen. Als iemand dan ook de subsidies en de steun van het Vlaamse Gewest verdient, dan zijn het wel de huurdersbonden.

De voorzitter : Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw M. Vogels : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, mijnheer Devolder moet zich in de eerste plaats ervan bewust worden dat het recht op wonen in Vlaanderen slechts in kleine mate kan worden waargemaakt via de sociale huisvesting. De privé-huurmarkt is immers veel uitgebreider en de noodzaak aan maatregelen ten aanzien van die privé-markt wordt alsmat dringender. De heer Devolder beweert dat de problemen veel minniemer waren toen de fiscale druk nog niet zo sterk speelde. Dat is niet zo. Alleen zien we nu dat mensen het steeds moeilijker krijgen om een huis te vinden op de privé-huurmarkt, mede doordat de economi-

sche crisis de gezinnen meer en meer belast. Dat komt dan vanzelfsprekend de Vlaamse regering ter ore. Gisteren ging in de commissie voor Welzijn en Gezondheid een hoorzitting door waarbij een vertegenwoordiger van Thuislozenzorg Vlaanderen zijn beklag deed over de exponentiële toename van mensen die dakloos worden. Een van de grote oorzaken daarvan is dat er nog slechts weinig betaalbare woningen voorhanden zijn. Zodoende blijven die mensen noodgedwongen in de welzijnssector ploeteren, wat ons als gemeenschap enorm veel geld kost.

Dat kost de gemeenschap enorm veel geld. Om een degelijk beleid te voeren moeten maatregelen worden genomen, ook ten opzichte van de particuliere huurmarkt.

De voorzitter : De heer Devolder heeft het woord.

De heer J. Devolder : Mijnheer de voorzitter, ik voel mij persoonlijk geïnteresseerd door de heer Landuyt, die wellicht meent de advocaat van de Vlaamse Raad te moeten zijn, maar die zich volgens mij vergist.

Mijnheer Landuyt, u verwijt mij een gebrek aan kennis ter zake, maar ik vrees dat u niet goed heeft geluisterd naar mijn betoog, noch naar het antwoord van de minister.

De minister heeft in zijn antwoord zowel de sociale als de particuliere verhuursector vernoemd toen hij het had over het optreden van de huurdersverenigingen. En ik maakte een opmerking met betrekking tot de sociale sector.

Mijnheer Landuyt, ik kan begrijpen dat u uw initiatief wil doen gelden op politiek vlak, maar ik betreur uw opmerking als zouden wij niet op de hoogte zijn van wat er in die sector gebeurt.

Tot slot zijn wij van mening - en ik richt mij meer speciaal tot mevrouw Vogels - dat de particuliere verhuursector door de overheid fiscaal wordt afgeroomd en dat zulks op ter-

Devolder

mijn negatieve gevolgen zal hebben voor de bevolking.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? **(Nee)**

Motie van aanbeveling

De voorzitter : Door de heren Timmermans, Olivier en Caudron en Mevrouw Vogels werd tot besluit van dit debat een motie van aanbeveling ingediend. Ze zal worden gedrukt en rondgedeeld.

De Raad zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET betreffende de milieubeleidsovereenkomsten - 401 (1992-1993) - Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is de bespreking over het ontwerp van decreet betreffende de milieubeleids-overeenkomsten.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Landuyt, verslaggever, heeft het woord.

De heer R. Landuyt, verslaggever **(op de tribune)** : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik wens eerst te benadrukken dat men als verslaggever in de commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud, een enorme steun heeft aan de commissiesecretaris de heer Le Bruyn die er in zijn voorbereidend werk steeds in lukt het verloop van het debat tot in zijn geringste artikels weer te geven.

Bij het lezen van het verslag zal u de teneur en de voeling terugvinden van de commissiebespreking.

Jammer genoeg wekt het debat over de milieubeleidsvereenkomst weinig interesse. Ik meen nochtans dat het een belangrijke discussie is op algemeen politiek en juridisch vlak, omdat het gaat over een nieuw beleidsinstrument waarbij – voor op juridisch vlak – nog moet worden gezocht naar het juiste evenwicht tussen publiek en privaat recht.

Het gaat over de beroemde – zonet beruchte – milieuconvenanten, waarvan dient te worden benadrukt dat de huidige minister van Leefmilieu er nog geen enkel heeft willen of durven sluiten, bij gebrek aan een wettelijk kader dat hij ons met de steun van de commissie-Boeken heeft voorgelegd.

Dit ontwerp bepaalt het hele verloop van een milieubeleidsvereenkomst, zijnde een overeenkomst tussen het Vlaamse Gewest en één of meer verenigingen van ondernemingen, met de bedoeling dat iedere overeenkomst in dit kader automatisch valt onder de dwingende bepalingen van het decreet.

In die zin was de discussie in de commissie zeer boeiend. De meerderheid in de commissie – behoudens één functie – was gekant tegen het concept van de milieubeleidsvereenkomsten. Er werd in ieder geval een consensus bereikt aangaande het sluitend maken van de oorspronkelijk tekst zoals voorgelegd door de Vlaamse regering.

Als er in de toekomst een overeenkomst inzake milieumateries wordt afgesloten tussen het Vlaamse Gewest en een groep ondernemingen, dan zal ze moeten voldoen aan alle voorschriften van het decreet. Dit is het belangrijkste van het decreet. Ik kan enkel betreuren dat wij er niet in zijn geslaagd om een akkoord te krijgen over alle vertegenwoordigers van Vlaanderen heen. Voor de rest verwijs ik naar mijn prachtige verslag. Een groep heeft tegengestemd, de overigen hebben de door de commissie voor Leefmilieu verbeterde tekst goedgekeurd.

De voorzitter : De heer Brouns heeft het woord.

De heer H. Brouns (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, wij bespreken vandaag het eerste decreet van de commissie-Boeken.

Wij hebben het afvalstoffendecreet ook al gehad, maar de geschiedenis van dit gewijzigde afvaldecreet gaat verder terug dan de werkzaamheden van de commissie-Boeken.

Deze commissie werd in 1989 geïnstalleerd om heel het milieurecht te herzien. Vandaag, 5 jaar na het oprichten van deze commissie, bespreken we het eerste resultaat van haar werkzaamheden. Ondanks het belang van dit decreet gaat het in feite slechts om een soort voorgerecht van een veel omvangrijker menu dat nog moet komen. Dit decreet zal het eerste zijn van een hele reeks. De belangrijkste decreten zullen ongetwijfeld nog aan bod komen.

Het werken met milieuovereenkomsten als instrument om bepaalde doelen van het milieubeleid te realiseren, ging reeds in de jaren tachtig van start. Ook in Nederland kende men in die tijd de convenanten. Het woord is inmiddels ook bij ons bekend als een vrijwillige afspraak tussen overheid en bedrijven om bepaalde milieudoelen uit te voeren. Iedereen herinnert zich ongetwijfeld de CFK-overeenkomsten nog die enkele jaren geleden werden afgesloten door de toenmalige minister van Leefmilieu, mevrouw Miet Smet. In wetenschappelijke kringen keek men eerst nog wat vreemd tegen deze MBO's aan. Opmerkelijk is dat de milieubewegingen, bij monde van de Bond Beter Leefmilieu, zich aanvankelijk niet zo negatief uitlieten tegenover deze MBO's. Zij waren zelfs vragende partij om nog een aantal bijstellingen in dit instrument te voorzien. Deze bijstellingen staan vandaag vrij expliciet in het voorgestelde ontwerp van decreet. De verslaggever heeft er reeds op gewezen dat de fracties na deze bijstellingen

Brouns

vrijwel unaniem het beleidsinstrument hebben goedgekeurd. Blijkbaar kon Agalev zich echter nog niet volledig terugvinden in het voorliggend ontwerp. Wij zullen straks horen welke bedenkingen zij hebben bij dit ontwerp.

Onze fractie heeft het werken met milieubeleidsvereenkomsten steeds verdedigd.

Tijdens de bespreking van de begroting hebben wij ook aangedrongen op het vergroten van het maatschappelijk draagvlak en het belang van de verinnerlijking onderstreept. De MBO's dragen zeker bij tot de dialoog tussen overheid en bedrijfsleven. Deze dialoog kan tot concrete resultaten voor het milieu leiden en met dit decreet in handen moet hij tot resultaten leiden. Wij zijn het dus eens met de algemene uitgangspunten. De dialoog tussen overheid en bedrijfsleven is belangrijk en het spoor van zelfregulering moet worden verdiept met duidelijk omschreven randvoorwaarden.

Een wettelijk omschreven kader en openbaarheid van de gemaakte afspraken zijn dan ook noodzakelijk.

In dit ontwerp worden een aantal positieve en negatieve kenmerken verzoend. De vraag rijst evenwel of de omslachtige procedure voor het bedrijfsleven niet te ontmoedigend zal zijn. In dit geval zal het decreet op termijn moeten worden bijgestuurd.

De minister heeft verklaard dat hij zich afvraagt of er veel MBO's zullen worden gesloten. Wij hopen evenwel dat hij voldoende inspanningen zal leveren om dit instrument werkelijk te gebruiken.

Wij keuren dit decreet goed. Inzake leefmilieu mag overigens geen middel onverlet worden gelaten om tot concrete resultaten te komen. Afspraken met de sector bieden bovendien heel wat meer garanties op effectiviteit dan het toepassen van ar-

bitraire maatregelen. In het kader van dit decreet worden deze afspraken in alle openbaarheid gemaakt. Bovendien heeft de Vlaamse Raad een verzetsmogelijkheid, wat voor andere decreten niet het geval is.

De voorzitter : De heer Capoen heeft het woord.

De heer M. Capoen (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, hoewel de milieubeleidsvereenkomsten reeds jaren werden aangewend als instrument van het milieubeleid, is er tot op heden geen solide wettelijke basis om deze vorm van samenwerking tussen de overheid en de particuliere sector te schragen. Met het voorliggende ontwerp van decreet wordt een en ander juridisch op punt gesteld en wordt tevens tegemoetgekomen aan de voornaamste bezwaren tegen de huidige regeling in verband met de milieubeleidsvereenkomsten.

In sommige gevallen en onder bepaalde voorwaarden kan een milieubeleidsvereenkomst een nuttig en positief element zijn. Door de vrijwillige samenwerking is de deskundigheid en de inzet van de betrokken bedrijven gegarandeerd, terwijl het voor de overheid relatief eenvoudig wordt om de verschillende fasen van de overeenkomst te volgen. Aldus zijn de milieubeleidsvereenkomsten als beleidsinstrument belangrijk omdat zij een positieve samenwerking tussen de overheid en de ondernemingen op gang brengen.

Op die manier wordt de industrie nauw betrokken bij het formuleren van het milieubeleid en wordt zij, wanneer de doelstellingen eenmaal vastliggen, in staat gesteld om dit doel op een voor haar geëigende manier te realiseren.

Met dit ontwerp wordt in belangrijke mate tegemoetgekomen aan de terecht bezwaren vanwege de ondernemingen over de steeds veranderende wetgeving en regiementering inzake het milieubeleid. In artikel 4

wordt gesteld dat de overheid voor de duur van de overeenkomst geen strengere eisen kan opleggen dan deze bedongen in de milieubeleidsvereenkomst, tenzij in gevallen van dringende noodzaak of om te voldoen aan Europese of andere internationale verplichtingen. De bedrijven krijgen dus de zekerheid dat zij voor de duur van de overeenkomst niet om de haverklap zullen worden geconfronteerd met nieuwe reglementeringen en met een rompslomp aan administratie.

Deze pragmatische aanpak heeft als bijkomend voordeel dat men een feitelijke deregulering bewerkstelligt, zonder dat evenwel afbreuk wordt gedaan aan de efficiëntie en de effectiviteit van het milieubeleid.

In artikel 3 is men hierover zeer formeel, een milieubeleidsvereenkomst kan de geldende wetgeving of reglementering namelijk niet vervangen, noch in minder strenge zin ervan afwijken. Bovendien is een milieubeleidsvereenkomst, hoewel op vrijwillige basis gesloten, bindend voor de partijen. Bij het niet naleven ervan zijn afdoende sancties gepland.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, omdat dit ontwerp de milieubeleidsvereenkomst een wettelijke basis geeft, de openbaarheid en de controlemogelijkheden van de Vlaamse Raad waarborgt en tegelijkertijd tegemoetkomt aan de rechtmatige verwachting van de industrie inzake de continuïteit en de doorzichtigheid van wetgeving en procedures, zal de Volksunie dit ontwerp goedkeuren. **(Applaus)**

De voorzitter : De heer Barbé heeft het woord.

De heer L. Barbé (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de verslaggever heeft er terecht op gewezen dat dit een zeer belangrijk werkstuk is. In de commissie hebben wij technisch-juridisch goed samengewerkt, constructief-politiek inhoudelijk was de

Barbé

discussie echter eerder zwak te noemen. Ik wil alsnog een poging doen om de discussie te hervatten. Wij hebben tegen het ontwerp van decreet gestemd omdat wij principieel zware problemen hebben met het instrument milieubeleidsvereenkomst.

Milieubeleidsvereenkomsten – vroeger convenanten genoemd – werden gelanceerd door de toenmalige staatssecretaris Miet Smet. Er werden er verscheidene afgesloten, onder meer het verpakingsconvenant op Vlaams niveau. Deze milieubeleidsvereenkomsten werden echter nauwelijks geëvalueerd. Er moet een wetenschappelijke studie worden gewijd aan de concrete resultaten. In Nederland kent men een convenantencultuur. Men heeft ervoor gekozen om dit instrument in het beleid in te bouwen.

Er is onder meer gebleken dat sommige doelstellingen niet werden bereikt inzake het verpakingsconvenant. Slechts één derde van de bedrijven zou zich hiermee bezighouden. De doelstellingen van de metaalindustrie werden evenmin bereikt. Kortom, er rijzen vragen aangaande de resultaten van milieubeleidsvereenkomsten die in het verleden werden gesloten.

Voorts is er het ideologisch debat. Er wordt decretaal een nieuw beleidsinstrument ingevoerd, een ongewoon mengsel van publiek- en privaatrecht. Men kan zich terecht afvragen wat de achtergrond is van deze keuze, waarom men opteert voor milieubeleidsvereenkomsten? Dit kadert uiteraard in een visie over de plaats van de politiek in de maatschappij. De overheid onderhandelt met de privé-sector over zaken van algemeen belang om ze effectief in een milieubeleidsvereenkomst wettelijk vast te leggen. De overheid moet uiteraard overleg plegen met de verschillende actoren, maar de eindbeslissing ligt uiteindelijk bij de overheid – gemeente, provincie,

Vlaamse of federale regering. De overheid moet de eindbeslissing nemen en kan hierover eventueel worden geïnterpeleerd.

Bij de milieubeleidsvereenkomst vindt er eveneens een dialoog plaats tussen overheid en privé-sector. Nieuw is echter dat beiden tot een gezamenlijk akkoord moeten komen. Een deel van het politiek beleid hangt dus af van het standpunt van privé-actoren.

Ik heb deze problematiek reeds aangekaart bij de bespreking van het afvalstoffendecreet, waarbij ook in milieubeleidsvereenkomsten wordt voorzien. Mijnheer de minister, u hebt mij ter zake nog geen antwoord gegeven.

Alvorens een concreet voorbeeld aan te halen, zal ik zes punten overlopen. Ik ben bang dat met het schraal ideologisch debat over milieubeleidsvereenkomsten een bepaalde leegte in de politieke cultuur in Vlaanderen wordt geïllustreerd. Door de verschillende fracties wordt nog weinig politiek-ideologisch van gedachten gewisseld. Dit is uiteraard te betreuren.

Ten eerste, men geeft de bedrijven verantwoordelijkheid. Hoewel deze keuze toe te juichen is, mag men niet naïef zijn. In de praktijk stelt men al te vaak vast dat de bedrijven milieueffingen, vergunningen of sancties proberen te ontwijken. Zonder te pleiten voor een overregulering, dring ik erop aan dat de regering zich niet in het hoekje laat drijven. Ik vrees dat een soort vetorecht zal ontstaan ten voordele van de privé-sector die, samen met de overheid, medebeslissingsrecht heeft over zaken van algemeen belang. De Vlaamse Raad krijgt wel een troostprijs en mag bij resolutie of motie verzet aantekenen. Men beweert dat de Vlaamse Raad op die manier medebevoegd is voor de uitvoeringsbesluiten; men vergeet echter dat men eerst een akkoord moet sluiten met de privé-sector.

Ten tweede, een milieubeleidsver-

eenkomst handelt over doelstellingen. Ik ben van mening dat de overheid doelstellingen moet vastleggen!

Ten derde, wij moeten aandacht hebben voor grote milieuproblemen zoals de vermessing en de chloorchemie. Ik betwijfel of een MBO daarin een rol kan spelen. Zal men het vermessingsprobleem aanpakken door een MBO af te sluiten met Ocata of de Boerenbond?

Ten vierde, de controle inzake de naleving van de MBO's wordt niet gespecificeerd.

Ten vijfde, de MBO kan leiden tot eindeloze vertragsmanoeuvres. Hoelang zullen de onderhandelingen duren vooraleer alle betrokkenen van de sector akkoord zijn?

Ten slotte, men loopt het gevaar in een lobby-besluitvormingsproces terecht te komen. Ik vrees dat een MBO niet zozeer het milieubeleid aanscherpt noch verinnerlijking niet in de hand werkt. Men krijgt veeleer de indruk dat de overheid niets meer kan regelen. Het kan niet de bedoeling zijn de Vlaamse Raad en zijn regering lam te leggen. Een MBO wekt de indruk dat er eindeloos onderhandeld moet worden met de privé-sector.

Het is niet langer evident dat wetten en decreten worden nageleefd en uitgevoerd. Er moet op zijn minst een akkoord zijn bereikt over een aantal normen en doelstellingen om de uitvoering ervan te bewerkstelligen. Wil men evenwel via gewone wetgeving of decreten, via milieueffingen, ecotaksen of vergunningen iets regelen, dan wordt de effectieve toepassing wel erg twijfelachtig. Dat baart me zorgen: waar zijn we als politici mee bezig als het zo moeilijk wordt om wetgevende bepalingen af te dwingen. Wat me bovenal ontgoochelt, is dat precies u, mijnheer de minister, hieraan deelneemt. U staat erom bekend nog een van de ideologen binnen uw partij te zijn, een van de ministers en politici

Barbé

met visie die het altijd voor overheid en democratie hebben opgenomen zonder een overregulering teweeg te brengen. Dat verwijt slingerde minister-president Van den Brande me nog naar het hoofd naar aanleiding van mijn interpellatie over het energiebeleid. Met enkele instrumenten zoals milieueffingen en vergunningen kan men uitstekende resultaten bereiken. Misschien heb ik me in u vergist en is uw visie drastisch gewijzigd.

Vervolgens moet me nog iets van het hart. De verklaringen in commissie over een uitzonderlijk instrument, een aanvullend instrument en het feit dat dit een overeenkomst betreft met een sector en niet met bedrijven heb ik even getoetst aan het verslag van 26 mei 1993 van de interministeriële Leefmilieuconferentie. Daarin is er sprake van de staalindustrie in België. Er ontwikkelde zich een discussie over het totstandkomen van internationale wetgeving in het kader van de Parcom met betrekking tot de emissienormen voor de staalsector. In het Vlaamse Gewest zijn daar twee bedrijven bij betrokken, namelijk Sidmar en ALZ. We lezen in het verslag, ik citeer : Het Vlaamse Gewest heeft gemeld dat besprekingen gevoerd worden binnen de administratie en het kabinet van de gemeenschapsminister en met de betrokken bedrijven met het oog op een afsluiten van een globale overeenkomst met de ijzer- en staalindustrie. Zolang deze besprekingen niet zijn afgerond en een resultaat is bereikt, kan niet worden uitgemaakt welke onderdelen van de ontwerp-aanbeveling door het Vlaams Gewest kunnen worden aanvaard en welke niet. Einde citaat.

Er lag dus een ontwerp-aanbeveling op tafel inzake nieuwe lozingsnormen, maar het Vlaamse Gewest beweerde nog geen standpunt te kunnen innemen omdat de onderhandelingen omtrent de convenant met de sector, Sidmar en ALZ dus, nog niet

waren afgelopen. Die besprekingen moesten aan de grondslag liggen van de uiteindelijke standpuntbepaling van het Vlaamse Gewest. Ik vraag me af wat we in de commissie in feite hebben uitgevoerd. Wat is daarvan de draagwijdte in termen van de interpretatie van het decreet.

Het gaat hier om een sector met twee bedrijven en ik zou dit dan ook een onderhandelde milieuvergunning willen noemen. De emissienormen van de twee bedrijven die de hele staalsector uitmaken, komen er immers in aan bod. Als dit de geest van het decreet moet voorstellen, dan heb ik me danig zand in de ogen laten strooien. Kan hier bovendien nog sprake zijn van een aanvullend instrument ? Men onderhandelt met een sector en bepaalt aan de hand van die besprekingen een standpunt waarmee men dan tijdens de interministeriële Leefmilieuconferentie, tijdens de internationale vergadering van de Parijse Commissie op de proppen komt. Eerst zien hoever we met de sector komen en dan volgt de legistiek. Daar stel ik me grote vragen bij : men laat na de wetgeving strenger te maken, maar beslissingen worden volledig afhankelijk van de dialoog met de betrokken partner.

Ik heb het nu concreet over de staalsector. Als ik dit lees, vraag ik mij af of er nog onderhandelingen met andere sectoren aan de gang zijn en waarover het daarbij gaat. U hebt beloofd geen nieuwe milieubeleids-overeenkomsten af te sluiten en u hebt die belofte gehouden. Maar welke MBO's zitten in de onderhandelingsfase ?

Ik heb een resem argumenten om het niet eens te zijn met dit beleidsinstrument.

Het is volgens ons een vreemd mengsel van publiek en privaatsrecht. Het is geen extra degelijk beleidsinstrument, maar eerder een glijbaan voor lobbymachines en verdragingsmanoeuvres, wat negatief is voor de overheid en voor de demo-

cratie. Ik vind dit vandaag bijzonder erg.

Mijn fractie zal dit ontwerp van decreet niet goedkeuren. **(Applaus)**

De voorzitter : De heer Landuyt heeft het woord.

De heer R. Landuyt (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, ik dank de verslaggever voor zijn verslag. Ik wens in het kort te antwoorden op het misverstand van onze collega's van Agaley. Het doet mij bijzonder pijn te zien dat de koppigheid van de heer Barbé bijna grenst aan geweldige domheid.

Het is niet omdat men een wetgeving installeert nopens een bepaalde overeenkomst die de overheid kan afsluiten, dat de overheid verplicht is dat instrument te gebruiken. Men mag niet uit het oog verliezen dat de Vlaamse regering, volgens het huidige geldende recht, op tal van domeinen overeenkomsten kan sluiten. Bij de goedkeuring van dit decreet zal men niet meer zomaar overeenkomsten kunnen afsluiten met de industrie, zonder dat men zich houdt aan bijzondere specifieke regels die voorzien in inspraak en vooral in een vorm van controle. In het decreet is ook bepaald dat men niet mag afwijken van geldende regels. Dat is een verstrenging van de huidige situatie. Als men overeenkomsten wil afsluiten in verband met het milieubeleid zal men zich moeten houden aan de regels van dit decreet. Daarom wordt in het bijzonder gestipuleerd dat alle regels van dit decreet van openbare orde zijn en dat men zich daaraan moet houden.

Zoals ik met een cliché gezegd heb dat de huidige minister van Leefmilieu geen milieuconvenanten wil of durft sluiten, kan men zich voortaan, gelet op de strenge reglementering ter zake, afvragen of de minister in de toekomst nog een milieubeleids-overeenkomst zal willen of durven sluiten.

De voorzitter : Minister De Batse-lier heeft het woord.

Minister N. De Batselier (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, wij hebben hier te maken met een belangrijk werkstuk. Ik wil toch wel antwoorden op de uitdagingen die de heer Barbé heeft gelanceerd.

Het is natuurlijk zo dat dit beleidsinstrument een ideologische basis moet hebben. Volgens mij kunnen milieubeleidsvereenkomsten uitsluitend worden gebruikt als een aanvullend instrument.

Ik ben het geenszins eens met de Nederlandse convenantencultuur waarbij systematisch en permanent een beroep wordt gedaan op dit instrument. Wij zijn van mening dat men het maatschappelijk draagvlak van het beleid moet proberen te verruimen. Men kan daarover een ideologische discussie voeren, maar de vraag is of men daarvoor al dan niet een juridisch kader moet creëren. Als we dat niet doen, blijven convenanten mogelijk. De ideologische discussie verzinkt daarbij in het niet. Op dat ogenblik kan alleen de be-

trokken minister worden aangevalen op het feit of hij dat instrument al dan niet hanteert. Ik heb dat instrument niet gebruikt omdat ik van oordeel ben dat zulks alleen kan wanneer er een juridisch kader voorhanden is. Reeds in de eerste beleidsnota die ik op dat vlak heb gepubliceerd, stond dat ik geen enkele convenant zou afsluiten vooraleer dat juridisch kader er was.

Mijnheer Barbé, we hebben nu een juridisch kader waarbij de rechten van het Vlaamse parlement optimaal tot uiting komen. Zelfs bij een uitvoeringsakte wordt de Vlaamse Raad betrokken, wat niet zo vanzelfsprekend is. Ook de openbaarheid van bestuur is in dit document vastgelegd.

Ik was vrij positief over wat er in de commissie is gebeurd. Wij voeren daar een open dialoog en wanneer wij vaststellen dat wij in dezelfde richting gaan laten wij een aantal constructieve amendementen goedkeuren, ook die van de oppositie.

Wij hebben op dezelfde manier gewerkt bij het Afvalstoffendecreet. Dat is een belangrijk element. De interuniversitaire commissie tot herziening van het milieurecht, onder leiding van professor Bocken, heeft een belangrijke bijdrage geleverd. De toekomstige convenanten of milieubeleidsvereenkomsten moeten immers ook beantwoorden aan de criteria van dit decreet.

Dat is belangrijk. Het is een aanvullend element bij het ideologische debat. In de commissie heb ik op een bepaald ogenblik de vraag gesteld of wij wel veel MBO's zullen sluiten. Gezien de procedure, meen ik van niet. Wij hebben in de commissie gewild gekozen voor een moeilijke procedure. Openbaarheid van bestuur, en controle werden ingeschreven. Dat maakt dat er in Vlaanderen geen inflatie van MBO's zal zijn. Dat is een juiste keuze.

Concrete vragen werden gesteld omtrent de staal- en ijzersector. Er werden in die sectoren nooit convenanten afgesloten. Ik denk aan een overeenkomst van de geneesmiddelensector met OVAM. Ik wil nagaan wat de sector daarover te vertellen heeft. Het blijft een aanvulling van de klassieke regeling en is zeker geen vervangmiddel. Dat komt ook tot uiting in de tekst van het decreet. Wat dergelijke zaken betreft bestaat er vaak nogal wat structurele achterstand. Hier komt de filosofie vrij goed overeen met de Deense wetgeving. Dat betekent dat wij in verband met de afdwingbaarheid, de inspraakregeling, de transparantie en de besluitvorming in Europa tot de kopgroep behoren. Het is belangrijk over dat instrument te beschikken. Ingevolge een aantal verbeteringen die ook door de commissie werden aangebracht, konden wij de kritieken weerleggen. De procedure is uitgewerkt, de controlemechanismen en de openbaarheid worden bevorderd. Daardoor wordt aan de MBO's een solide, wettelijke basis gegeven. Zij zijn dus ook een goed instrument ter bevordering van ons milieubeleid. **(Applaus)**

Norbert De Batselier (SP), minister van Leefmilieu (rechts naast fractiegenoot Marcel Colla) verdedigde het ontwerp van decreet betreffende de milieubeleidsvereenkomsten

De voorzitter : De heer Barbé heeft het woord.

De heer L. Barbé (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, ik heb met veel aandacht naar collega Landuyt geluisterd, maar hij heeft mij niet overtuigd. Ik heb opnieuw geen ideologische argumenten gehoord. Ik hoop ooit zijn standpunt over politiek, democratie, overheid en privé-actoren te vernemen. Dat is fundamenteel.

Mijnheer de minister, er is één lichtpuntje in het decreet. Wij moeten afwachten wat er gaat gebeuren. De procedure is inderdaad zeer stroef geworden zodat er misschien een aantal sectoren zijn die er niet willen aan beginnen. Het omgekeerde kan ook gebeuren, namelijk dat zij er wel aan beginnen en zo de minister enkele jaren aan het lijntje houden, wat een enorm tijdverlies betekent. Als men eenmaal op de piste zit van milieubeleidsvereenkomsten dan neem ik aan dat er enkele maanden moeten worden gediscussieerd alvorens men tot een akkoord komt. U heeft in de commissie gezegd dat de onderhandelingen met de staalindustrie zijn afgesprongen. Welnu ondertussen zijn er maanden voorbijgegaan. Waarom is er niet onmiddellijk of na enkele besprekingsronden een decreet of een uitvoeringsbesluit goedgekeurd ?

De voorzitter : De heer Timmermans heeft het woord.

De heer J. Timmermans : Het kan toch nuttig zijn beleidsvoorbereidend werk te doen met bepaalde sectoren. Wanneer er over een milieubeleidsvereenkomst wordt onderhandeld en men komt tot geen resultaat dan heeft men toch informatie verzameld die ons moeten wapenen om concreet te werken in de richting van een decreet, een voorstel of een ministerieel besluit. Het is nooit verloren arbeid maar een stevige onderbouw om later wettelijk op te treden.

De voorzitter : De heer Barbé heeft het woord.

De heer L. Barbé : Dat hangt er van af hoe lang het duurt. Wij mogen ook niet vergeten dat er ook nog de SERV is die advies geeft over decreten en waarin de bedrijven en vakbonden vertegenwoordigd zijn.

Mijnheer de minister, u spreekt van een aanvullend instrument. Ik hoop dat u gelijk krijgt. Inzake de staalindustrie is er niets afgesloten, maar ik heb wel gehoord dat u voor de staalindustrie voor het convenant hebt gekozen.

Minister N. De Batselier : De staalsector is vragende partij voor een convenant. Ik zal de onderhandelingen starten, maar als die onderhandelingen geen bevredigend resultaat geven, beëindig ik ze.

De heer L. Barbé : Onderhandelen met maar twee bedrijven kan volgens mij niet. In het uitstekende verslag van de heer Landuyt lezen we : Het is enkel de bedoeling een bestaande evolutie een wettelijk kader te geven. Einde citaat. De tendens is inderdaad dat de overheid steeds meer optreedt als onderhandelende partij. Mijn vraag daarbij is echter of de overheid niet vaker "njet" moet zeggen. Zelf pleit ik ervoor om geen convenant te sluiten met een bepaalde sector over zaken van algemeen belang.

De voorzitter : De heer Landuyt heeft het woord.

De heer R. Landuyt : Mijnheer de voorzitter, ik zou de heer Barbé wil zeggen wat de consequentie van zijn tegenstem zal zijn. Tegen dit ontwerp stemmen, betekent dat men voor het behoud is van de huidige situatie. Thans kan de Vlaamse overheid binnen haar bevoegdheid contracten afsluiten met wie zij wil. Dit ontwerp wil die mogelijkheid beperken en schakelt zelfs de Vlaamse Raad hierbij in.

Overigens vermoed ik dat op ideologisch vlak de minister van Leefmilieu zeer kort bij de heer Barbé staat.

Mijnheer Barbé, als dit ontwerp niet wordt goedgekeurd dan zal precies datgene mogelijk zijn wat u vreest.

De voorzitter : De heer Barbé heeft het woord.

De heer L. Barbé : Een onthouding zou voor mij veel gemakkelijker zijn. Met een tegenstem kies ik voor de moeilijke weg. Ik wil namelijk wijzen op de gevaren dat dit instrument inhoudt.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? **(Nee)**

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is nu de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet betreffende de milieubeleidsvereenkomsten.

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 39 van de Grondwet.

- **Aangenomen.**

Artikel 2

Een milieubeleidsvereenkomst is iedere overeenkomst tussen het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering, hierna te noemen het Gewest, enerzijds, en een of meer overkoepelende, representatieve organisaties van ondernemingen, hierna te noemen de Organisatie, anderzijds, met het doel milieuverontreiniging te voorkomen, de gevolgen ervan te beperken of weg te nemen of een doelmatig milieubeheer te bevorderen.

Het Gewest kan alleen milieubeleidsvereenkomsten afsluiten met organisaties die aantonen dat zij

- 1° rechtspersoonlijkheid bezitten ;
- 2° representatief zijn voor onderne-

Voorzitter

mingen die hetzij een bepaalde gemeenschappelijke activiteit uitoefenen, hetzij geconfronteerd worden met een bepaald gemeenschappelijk leefmilieuprobleem, hetzij gevestigd zijn in een zelfde gebied ; en

3° door hun leden gemandateerd zijn om met het Gewest een milieubeleidsvereenkomst te sluiten en hen hierdoor te verbinden zoals bepaald in artikel 5.

- *Aangenomen.*

Artikel 3

Een milieubeleidsvereenkomst kan de geldende wetgeving of reglementering niet vervangen, noch in minder strenge zin ervan afwijken.

- *Aangenomen.*

Artikel 4

§ 1. Het Gewest zal, gedurende de geldingstermijn van de milieubeleidsvereenkomst, geen reglementering uitvaardigen door middel van een uitvoeringsbesluit die, met betrekking tot de door de milieubeleidsvereenkomst behandelde punten, strengere eisen stelt dan deze laatste. Het Gewest blijft evenwel bevoegd om verordenend op te treden, hetzij in geval van dringende noodzaak, hetzij om te voldoen aan dwingende verplichtingen van internationaal- of Europeesrechtelijke aard. Vooraleer gebruik te maken van deze bevoegdheid, pleegt het Gewest overleg met de andere partijen bij de milieubeleidsvereenkomst.

Het Gewest is bevoegd om de inhoud van de milieubeleidsvereenkomst, ook gedurende de geldingstermijn ervan, geheel of gedeeltelijk in reglementering om te zetten.

§ 2. Een milieubeleidsvereenkomst doet geen afbreuk aan de bevoegdheid van andere overheden dan het Gewest.

- *Aangenomen.*

Artikel 5

Een milieubeleidsvereenkomst is verbindend voor de partijen. Naar gelang van hetgeen bepaald is in de overeenkomst is zij tevens verbindend voor al de leden van de Organisatie of voor een in het algemeen omschreven groep ervan.

De ondernemingen die na het sluiten van de overeenkomst tot de Organisatie toetreden worden van rechtswege verbonden. De leden van een verbonden Organisatie kunnen zich niet aan hun verbintenissen onttrekken door uit de Organisatie te treden.

- *Aangenomen.*

Artikel 6

§ 1. Een samenvatting van het ontwerp van milieubeleidsvereenkomst wordt, op initiatief van het Gewest, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad en in de andere media hiertoe aangewezen bij besluit van de Vlaamse regering. Deze samenvatting omschrijft minstens het voorwerp en de algemene strekking van de milieubeleidsvereenkomst. Het volledige ontwerp van de overeenkomst ligt gedurende dertig dagen ter inzage op de plaats in de bekendmaking bepaald.

§ 2. Binnen dertig dagen na de publicatie van de samenvatting in het Belgisch Staatsblad, kan iedereen zijn bezwaren en opmerkingen schriftelijk ter kennis brengen van de bevoegde diensten van de Vlaamse regering die daartoe aangewezen zijn in de bekendmaking. Deze diensten onderzoeken de bezwaren en de opmerkingen en sturen ze aan de Organisatie.

§ 3. Het ontwerp van milieubeleidsvereenkomst wordt uiterlijk gelijktijdig met de publicatie van de samenvatting in het Belgisch Staatsblad bezorgd aan de Sociaal-Econo-

mische Raad van Vlaanderen en de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen, die een met redenen omkleed advies uitbrengen binnen een vervalttermijn van dertig dagen na ontvangst van het ontwerp. Dit advies is niet bindend.

Als een van de voormelde consultatieve organen een negatief advies uitbrengt over het ontwerp, verantwoordt het Gewest zijn beslissing om de overeenkomst toch te sluiten, in een verslag gevoegd bij de publikatie bedoeld in § 6.

§ 4. Het ontwerp van milieubeleidsvereenkomst wordt, samen met de adviezen uitgebracht door de consultatieve organen bedoeld in § 3 en ten laatste veertien dagen na ontvangst van deze adviezen, meegedeeld aan de voorzitter van de Vlaamse Raad. Indien de Vlaamse Raad zich binnen een termijn van vijfenveertig dagen na ontvangst van het ontwerp bij resolutie of bij met redenen omklede motie verzet tegen de sluiting van de overeenkomst, wordt deze niet gesloten. Deze termijn wordt geschorst tijdens de periode dat de Vlaamse Raad niet in zitting is.

§ 5. Indien het ontwerp van milieubeleidsvereenkomst wordt aangepast naar aanleiding van de bezwaren bedoeld in § 2 of adviezen bedoeld in § 3, kan de overeenkomst worden gesloten, zonder dat de procedure omschreven in § 1 tot en met § 4 opnieuw moet worden gevolgd.

§ 6. Een milieubeleidsvereenkomst wordt, na ondertekening door de partijen, integraal bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad, in voorkomend geval voorafgegaan door het verslag bedoeld in § 3.

§ 7. Behoudens andersluidend beding treedt een milieubeleidsvereenkomst in werking de tiende dag na de publicatie ervan in het Belgisch Staatsblad.

- *Aangenomen.*

Artikel 7

Alleen met de toestemming van het

Voorzitter

Gewest kan een organisatie van ondernemingen, die voldoet aan de voorwaarden bepaald in artikel 2, toetreden tot een milieubeleidsvereenkomst, volgens de procedure vastgesteld bij besluit van de Vlaamse regering. Deze toetreding wordt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad. Vanaf de dag van de bekendmaking is de milieubeleidsvereenkomst verbindend voor de toetredende organisatie. Naar gelang van hetgeen bepaald is in de toetredingsakte is zij tevens verbindend voor al de leden van de toetredende organisatie of voor een in het algemeen omschreven groep ervan. Door de toetreding wordt de toetredende organisatie partij bij de milieubeleidsvereenkomst.

— **Aangenomen.**

Artikel 8

§ 1. Een milieubeleidsvereenkomst wordt gesloten voor een bepaalde termijn, die in geen geval langer mag zijn dan vijf jaar. Een milieubeleidsvereenkomst kan niet stilzwijgend worden verlengd.

§ 2. Het Gewest en een of meer van de verbonden Organisaties kunnen overeenkomen een milieubeleidsvereenkomst ongewijzigd te verlengen.

De Vlaamse regering deelt het voorstellen om een milieubeleidsvereenkomst te verlengen, samen met de redenen die deze verlenging verantwoorden, minstens drie maanden voor het verstrijken van de geldingsduur van de overeenkomst, mee aan de consultatieve organen bedoeld in artikel 6, § 4. Deze consultatieve organen brengen een advies uit binnen een vervaltermijn van dertig dagen. Dit advies is niet bindend. Als een van deze organen een negatief advies uitbrengt over de verlenging van een milieubeleidsvereenkomst, verantwoordt het Gewest zijn beslissing om de overeenkomst toch te verlengen, in een verslag, gevoegd

bij de bekendmaking van de verlenging.

De Vlaamse regering deelt het voorstellen tot verlenging, samen met de adviezen van de in het vorige lid bedoelde consultatieve organen, minstens twee maanden voor het verstrijken van de geldingsduur van de overeenkomst, mee aan de voorzitter van de Vlaamse Raad. Indien de Vlaamse Raad zich binnen een termijn van vijftien dagen na ontvangst van deze mededeling bij resolutie of bij met redenen omklede motie verzet tegen de verlenging van de overeenkomst, wordt deze niet verlengd. Deze termijn wordt geschorst tijdens de periode dat de Vlaamse Raad niet in zitting is.

De verlenging van een milieubeleidsvereenkomst wordt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad, in voorkomend geval voorafgegaan door het verslag bedoeld in het tweede lid.

§ 3. Tijdens haar geldingsduur kunnen de partijen overeenkomen een milieubeleidsvereenkomst te wijzigen. In dit geval dienen de bepalingen van artikel 6 te worden toegepast. De wijzigingen worden bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad. Zij zijn verbindend voor al wie voorheen door de overeenkomst verbonden was.

— **Aangenomen.**

Artikel 9

De partijen kunnen te allen tijde een milieubeleidsvereenkomst opzeggen, mits zij een opzeggingstermijn in acht nemen. Behoudens andersluidend beding in de overeenkomst bedraagt deze termijn zes maanden. In geen geval mag de in de overeenkomst bepaalde opzeggingstermijn langer zijn dan één jaar. Elke langere termijn wordt van rechtswege herleid tot één jaar. Indien de opzegging niet uitgaat van het Gewest, moet zij gebeuren door de andere partijen gezamenlijk. De kennisgeving van de opzegging gebeurt op

straffe van nietigheid, hetzij bij een ter post aangetekende brief, hetzij bij deurwaardersexploot. De opzeggingstermijn begint te lopen vanaf de eerste dag van de maand volgend op de kennisgeving.

— **Aangenomen.**

Artikel 10

§ 1. In een milieubeleidsvereenkomst wordt bepaald op welke manier controle zal worden uitgeoefend op de naleving van haar voorschriften.

§ 2. In geval van overtreding van de voorschriften van een milieubeleidsvereenkomst kan iedereen die erdoor verbonden is de dwanguitvoering in natura of bij equivalent vorderen van de overtreder.

— **Aangenomen.**

Artikel 11

Een milieubeleidsvereenkomst eindigt hetzij bij overeenkomst tussen de partijen, hetzij door het verstrijken van de termijn, hetzij door opzegging. Het uitvaardigen van reglementering overeenkomstig artikel 4 maakt geen einde aan de overeenkomst.

— **Aangenomen.**

Artikel 12

§ 1. De partijen brengen bij de Vlaamse Raad jaarlijks verslag uit over de uitvoering van de milieubeleidsvereenkomst. De vormen en de voorwaarden die bij deze verslaggeving moeten worden nageleefd, worden bepaald bij besluit van de Vlaamse regering.

§ 2. Indien de Vlaamse Raad binnen een termijn van vijftien dagen na ontvangst van het in § 1 bedoelde verslag bij resolutie of bij met redenen omklede motie bezwaar maakt tegen de milieubeleidsvereenkomst, zegt het Gewest de overeenkomst op.

Voorzitter

— Aangenomen.

Artikel 13

De bepalingen van dit decreet zijn van openbare orde. Zij zijn van toepassing op de milieubeleidsvereenkomsten die gesloten zullen worden na de inwerkingtreding van dit decreet.

Milieubeleidsvereenkomsten die gesloten werden voor het van kracht worden van dit decreet kunnen niet gewijzigd of verlengd worden, tenzij

volgens de bepalingen van dit decreet.

— Aangenomen.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het gehele ontwerp van decreet houden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen morgen om 14 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

— De vergadering wordt gesloten om 16.38 uur.

BIJLAGE

VRAGEN OM UITLEG

VRAAG OM UITLEG (Regl. art. 21)

Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid

Vergadering van donderdag 19 mei 1994

Vaste verslaggever : de heer R. Deswaene, vaste verslaggever van de commissie

– Vraag om uitleg van de heer R. Swinnen tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de evaluatie van de participatieregeling in het gesubsidieerd onderwijs

1. Uiteenzetting door de vraagsteller

De vraagsteller herinnert de commissie eraan dat de Vlaamse regering beslist heeft om, in uitvoering van het regeerakkoord, de ARGO te laten doorlichten. Hiervoor zal binnenkort een onafhankelijk bureau aangeduid worden.

Zonder op de resultaten van deze evaluatie te willen vooruitlopen, meent de spreker dat de lokale schoolgemeenschappen in de toekomst maximale autonomie moeten verwerven en dat de administratieve werking van de ARGO in die zin zal moeten herbekeken worden. Het uitgangspunt bij de nieuwe structuur van het gemeenschapsonderwijs was immers dat wat lokaal kon beslist worden, ook lokaal moest beslist worden en dat deze beslissingen democratisch tot stand moesten komen.

Dit geldt eens te meer in een tijd waarin de school steeds meer in het middelpunt komt te staan. Er wordt nu algemeen erkend dat de kwaliteit van het onderwijs erbij gebaat is wanneer er een echt schoolbeleid gevoerd wordt. Dit veronderstelt echter dat de school gedragen wordt door al wie erbij betrokken is, in welke rol dan ook.

Volgens de spreker gelden deze overwegingen evenzeer voor het gesubsidieerd onderwijs. Het lijkt de heer R. Swinnen daarom minstens even nuttig en nodig dat er ook eens grondig nagedacht wordt over de taak, de rol en de werking van de inrichtende machten van het gesubsidieerd onderwijs en van hun koepels. Hun opstelling is immers van groot belang bij de uitbouw van de medezeggenschap.

Dit blijkt onder meer uit de kritiek die de Christelijke Onderwijscentrale COC onlangs in een artikel in zijn blad Brandpunt uitte. De COC betwist de waarde van de participatieraad en stelt dat de medezeggenschap een lege doos blijft aangezien de inrichtende machten al te handig gebruik maken van de regel dat zij mogen beslissen als met de andere partners geen overeenstemming mogelijk is. De christelijke onderwijsvakbond wil daarom de groeiende bestuursvrijheid van de school alleen laten bestaan als de school er gebruik van maakt met instemming van alle plaatselijke onderwijspartners. In afwachting van een goede regeling moet volgens de COC de vrijheid teruggedroefd worden.

Een evaluatie van de participatieregeling in het gesubsidieerd onderwijs dringt zich dus op. Bij de bespreking van het decreet betreffende de medezeggenschap in het gesubsidieerd onderwijs heeft de toenmalige minister van Onderwijs, wijlen Daniël Coens, in de memorie van toelichting trouwens ingestemd met de mening van de SERV dat een regelmatige evaluatie door de VLOR noodzakelijk zou zijn teneinde de participatie optimaal te realiseren.

De spreker wenst de minister dan ook het volgende te vragen :

- is er reeds een dergelijke evaluatie van de participatieregeling in het gesubsidieerd onderwijs gebeurd ?
- zo ja, wat waren de resultaten van deze evaluatie en door wie werd zij uitgevoerd ?
- indien er geen evaluatie is gebeurd, kan de minister daar dan de opdracht toe geven ?
- welke klachten hebben de participatiecolleges voor respectievelijk het officieel en het vrij gesubsidieerd onderwijs reeds gekregen ?

2. Antwoord van de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

De minister antwoordt dat op het budget 1993 van het FKFO om ministerieel initiatief ruimte werd voorzien voor de uitvoering van het onderzoek 'Evaluatie van de werking van de lokale schoolraden en de participatieraden in het onderwijs'. Dit onderzoek wordt opgestart op 1 september 1994 en loopt tot 31 augustus 1996. Het onderzoek wordt uitgevoerd door de professoren M. Jegers (VUB) en J. Verhoeven (KUL). Het onderzoek zal worden opgevolgd door een stuurgroep die echter nog moet worden samengesteld.

Het onderzoek wordt toegespitst op twee vragen :

1. Hoe functioneren de raden, namelijk wat gebeurt er in de raden volgens de verschillende geledingen van die raden ;

2. hoe evalueren die geledingen hun participatie in het schoolbeleid.

Bij vraag één zal de aandacht vooral uitgaan naar de voorbereidende stappen die werden genomen om de raad samen te stellen, de wijze van kandidaatstelling, het verloop van de verkiezingen, het opstellen van de agenda, de bevoegdheid van de raden, de contacten met de collega's (voor het personeel), ouders, leerlingen en de sociaal-economische partners in functie van het overleg in de raad, de wijze waarop de raad wordt geleid, de wijze waarop de leden de smalle grens tussen beleid en beheer interpreteren.

Met betrekking tot vraag twee zal een evaluatie worden gevraagd van onder meer de samenstelling van de raad, de verkiezing van de vertegenwoordigers, de wijze van informeren en overleg, de wijze van leidinggeven - onder meer de concrete beleidsbenutting - de samenwerking tussen de geledingen, de impact van de raad op het beleid.

Vanuit het VSKO werd recent een enquête uitgevoerd inzake de werking van de participatieraden in het gesubsidieerd vrij onderwijs. De resultaten zijn op dit ogenblik nog niet gekend.

Het participatiecollege voor het gesubsidieerd officieel onderwijs heeft sinds de oprichting in december 1992 nog geen enkele klacht ontvangen. Het participatiecollege voor het gesubsidieerd vrij onderwijs heeft tot nog toe een vijftal dossiers verwerkt. Deze dossiers handelden vooral over problemen inzake de oprichting en de samenstelling van de participatieraad ; één dossier had betrekking op problemen bij de fusie van twee scholen.

VRAAG OM UITLEG (Regl. art. 21)

Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid

Vergadering van dinsdag 19 mei 1994

Vaste verslaggever : de heer R. Deswaene, vaste verslaggever van de commissie

— Vraag om uitleg van de heer L. Martens tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, betreffende het besluit van de Vlaamse regering inzake de verplichte toegankelijkheid van het ASO voor jongens en meisjes

1. Uiteenzetting door de vraagsteller

In opvolging van zijn interpellatie van 8 februari 1994 betreffende het besluit van de Vlaamse regering om het ASO verplicht toegankelijk te maken voor jongens en meisjes¹, vraagt de spreker de stand van zaken over dit dossier.

De spreker wenst met name meer toelichting over het advies van de Raad van State. Naar de spreker heeft vernomen zou de Raad van State gesteld hebben dat de regering zich zeer duidelijk zou moeten uitspreken over het objectief van het besluit. In welke mate zal de regering het advies van de Raad van State opvolgen ? Kunnen de leden van de commissie over het advies van de Raad van State beschikken ?

De spreker stelt vervolgens dat zijn fractie niet tegen het principe van co-educatie op zich gekant is, maar dat zij er wel voor waarschuwt dat andere fundamentele waarden niet in het gedrang mogen komen. Dit geldt bijvoorbeeld voor de door de grondwet gewaarborgde keuzevrijheid inzake onderwijs.

De spreker vraagt of het de bedoeling is om het principe van de co-educatie decretaal te regelen in het kader van het onderwijsdecreet-VI.

2. Antwoord van de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

De minister antwoordt dat de Raad van State in de eerste plaats gesteld heeft dat het principe van de co-educatie bij decreet en niet bij besluit geregeld moet worden.

Het advies van de Raad van State stelt niet dat het principe van de co-educatie strijdig is met de vrijheid van onderwijs.

¹ Handelingen Vlaamse Raad februari 1994, pp. 1134-1145.